

SEDMO ČUDO

VID ČERNEC, 3. d

**Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče,
junij 2017**

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče

Šolska ulica 10
lob

2311 Hoče

Šolsko leto: 2016/2017

Izdano: junij, 2017

CICIČUDO — priloga Sedmega čuda, glasilo razredne stopnje

RAZREDNA STOPNJA—matična šola Hoče, podružnica Reka

Mentorici: Vlasta Smrdel, Lidija Šoštaric

Urednica: Danijela M. Vukmanič

Namestnica urednice: Lucija Golob

**Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku,
učenci centralne in
podružnične šole Reka**

Pozdravljeni, dragi starši in skrbniki!

Zopet vam ponujamo zanimivo branje. Izšla je namreč nova številka šolskega glasila Sedmo čudo. V njej lahko preberete, kako pestro je bilo v zadnjih mesecih na šoli. Učenci so pod mentorstvom naših učiteljic in učiteljev ustvarili marsikaj. Preberite!

V branje pa vam ponujam še kakšno dobro knjigo. Bližajo se namreč poletni dopusti in z njimi več prostega časa. »Pa kaj še! Branje?« boste rekli. »Ja, zakaj pa ne!« odgovarjam.

Nekoč je bilo branje vrlina in spoštovanja vredna dejavnost. Danes zanj ne ostane več časa. A še vedno nas je veliko, ki ohranjamo branje v svojem srcu. Privoščimo si ga, kadar smo osamljeni, imamo dovolj vsakdanjika in kadar najdemo čas zase. Potem pa preprosto uživamo. Potopimo se v čas, ki ga nismo živeli. Spremljamo junake in njihove pustolovščine. Včasih se jezimo nanje, ker so spremenili zgodbo, včasih sočustvujemo z njihovimi tegobami, se topimo v ljubezni ali izginjamo v neznane svetove.

Spodbujanje branja je danes ena najzahtevnejših nalog, ki jo na šoli sprejemamo knjižničarji in učitelji. Kako otroku približat branje, da ga bo vzljubil in imel rad ne samo kot otrok, ampak vse svoje življenje. Branje knjig namreč v mladinskem obdobju počasi upada. Ni več zanimanja? Ni več časa? Ni več volje?...

Poleg vseh drugih dejavnosti, s katerimi spodbujamo branje, na šoli gostimo pisatelje, pesnike, ilustratorje, ki z otroki delijo svoje izkušnje, jih zabavajo s pripovedovanjem šaljivih zgodb, jim recitirajo in pojejo svoje pesmi, jih fascinirajo s svojim risanjem in jim preprosto rečejo: Berite!

Del te zgodbe ste tudi vi. Vzemite si čas. Berite svojim otrokom. Berite jim še naprej in še naprej, dokler se ne naveličajo. Ne pustite jim, da ne berejo! To bo najlepša popotnica za življenje. Vzemite pa si tudi čas za lastno branje, tako boste ne samo uživali, ampak tudi dajali zgled mladim nadobudnežem.

Pozdravljeni, mladi bralci!

Še nekaj spodbudnih besed za vas. Lahko ste ponosni, ker ste letos zopet pridno brali in dosegli lepe rezultate ter množično osvojili Prežihovo bralno značko.

Upam, da ste uživali v branju in da boste z veseljem prebrali tudi novo številko Sedmega Čuda. Zagotovo boste našli v njem tudi del sebe, kajti v njem je toliko prispevkov in dogajanj, da se jim zagotovo niste mogli izogniti.

Ker pa so pred vrati poletne počitnice in ker verjetno že delate načrte zanje, imam za vas še en predlog. V vročih poletnih dneh najdete prijetno senčico, vanjo namestite ležalnik in ob njega postavite najbolj zanimivo knjigo na celem svetu. Udobno se namestite in... Ne zaprite še oči! Zdaj pride šele najbolj zanimivo... Sezite po knjigi, pokukajte vanjo in če vas nekaj ali nekdo potegne vanjo, se mu prepustite. Sicer knjigo odložite in prijeten spanec. Jutri bo nova priložnost, da se nasmejite, zjočete, od jeze zapihate ali se stopite v ljubezni. Zgrabite jo!

Lidija Mazgan, knjižničarka

1.DEL

Ja, vi ste moj tretji razred.....	7
Ustvarjanje v zgodnjih letih.....	9
Every book has a truth story.....	11
Igrali v polfinalu in si priigrali finale.....	12
»Zlato« drugo mesto.....	13
Pevske priprave na Pohorju.....	14
Tudi letos smo peli.....	15
Mladina poje 2017.....	16
Koraki za korakce.....	17
Nove omarice.....	18
Omarice.....	19
»Živ« kulturni dan.....	19
Naporni tek.....	21
Noč branja.....	21
Spoznavanje botaničnega vrta.....	22
Naredimo nekaj za prihodnost.....	23
Eko dan ni zaman– fototrunki.....	24
Tehnični dan– ceni, kar imaš.....	25
Obseg, prostornina, ploščina in meritve.....	26
Poučni izlet, avtomobili in Cankar.....	27

2.DEL– LITERARNO USTVARJALNI KOTIČEK

My horror song	28
I will always love you	29
Valentine's day	30
Valentine	31
Make love great again	31
Misel nate	32
Moja kraljica	33
Rap: Love	34
Zala	35
Ljubezen	36
Junakinja	37
Naš junak	38
Prva ljubezen	39
My rap	40
Najstništvo	41

Ljubezen	42
Šolska	43
Šolska .....,////	44
On	45
Šola je gospa časti vredna	46
Njemu	47
Tovorno vozilo	48
Kako si le vedel?	49
Narava	50
Svetu	51
Glasba	52
Mati	53
V nesreči spoznaš prijatelja	54
V nesreči spoznaš prijatelja	55
V nesreči spoznaš prijatelja	56
Kdor ne uboga, ga tepe nadloga	57
Zima življenja	58
Pisanje o počitnicah- 6.razred	59
Opis živali– 5.razred	60
3.DEL– CICIČUDO HOČE	
V knjižnici	63
Ugani	63
Zaključujem prvo	64
Ali veš... zanimivosti, ki smo jih 3.a izbrskali za vas	65
Pravljice 2.a	66
Zdrav duh v zdravem telesu	68
Spoznavanje Avstralije in Nove Zelandije	69
Voda v starih časih	71
Pesmi v nekoliko drugačni obliki	72
Zdravilen dan	74
Sreča	74
Šivanje v 5.razredu.....	78
4. DEL– CICIČUDO REKA	
Besedni bi- nom.....	80
Vtisi plavalnega teča- ja.....	81

Kratke pripovedi.....	84
Le kdo je ne pozna?	85
SOS—Pomagajte varovati naše okolje.....	86
Poslikava ceste.....	92
Možgančkanje.....	93
V učilnici na prostem je prav zanimivo.....	96
Voda	101
Vila.....	102

»JA, VI STE MOJ TRETJI RAZRED...«

INTERVJU Z NEJCEM OSTRŠEM

Nedvomno je menjava šole stresna in težka reč. Kako je šele, če menjaš šolo v 9. razredu in to sredi drugega polletja? O tem in še marsičem drugem sem spraševala svojega novega sošolca Nejca, ki je tovrstno situacijo preizkusil na lastni koži.

Pozdravljen, Nejc. Našo šolo obiskuješ šele slab mesec, zato mislim, da te še ne poznamo prav dobro. Bi se mi na kratko predstavil? Povej mi kaj o sebi, svoji družini, tvojih hobijih in stvareh, ki te zanimajo.

Sem Nejc Ostrš. Letos bom dopolnil petnajst let. Čeprav sem iz velike dru-

žine, saj imam kar tri brate in dve sestre, živim sam z očetom v Rogozi. Šola ni ravno moja najljubša skrb, imam pa raje športne aktivnosti; nogomet, ki sem ga treniral štiri leta in borilne veščine.

Po hodnikih in med sošolci se je šepetalo, da to pravzaprav ni tvoja druga, ampak že kar tretja šola. Koliko resnice je v tem in kam vse si torej do zdaj že hodil?

Da, res je. Sedaj obiskujem že tretjo šolo. Po vrtcu, ki sem ga obiskoval na Studencih, sem šolanje začel na osnovni šoli Janka Paležnika. Slednjo sem obiskoval kar osem let, za tem pa se prešolal na osnovno šolo France Prešeren, v katero sem hodil le pol leta. Zdaj pa seveda obiskujem vašo.

Glede na to, da smo očitno že tvoj 3. razred, se moraš znati dokaj hitro vključiti v družbo. Kako pa je s sošolci tukaj, so te lepo sprejeli ali te odrivajo? Si dobil že kaj novih prijateljev?

Na začetku, torej prve dni, so bili malo zadržani, tako da je trajalo nekaj časa, ampak zdaj lahko mirno rečem, da so me lepo sprejeli. V razredu imam odlično družbo. Dobil sem pa tudi že veliko prijateljev, ki so pa še kar v redu.

Mi smo malo pred tvojim prihodom dobili omarice, ki smo se jih neizmerno razveselili. Pa ti? Se ti zdi nekaj povsem normalnega ali si vesel, da jih imamo?

Meni se sicer zdi čisto normalno, da jih imamo, saj sem jih imel na obeh prejšnjih šolah. Tako da v tem ne vidim nič posebnega, zato težko razumem vaše veliko veselje. Je pa res, da ko smo jih mi na moji prvi šoli dobili, smo jih tudi bili zelo veseli.

Prihajaš iz mesta, kjer je veliko več sivih pustih zgradb, betonskih površin in asfalta, zato smatram, da

so bile tudi okolice šole v tem slogu. Kako pa ti je všeč naša zelena okolica z nogometnim igriščem? Si se na njem že pomeril v nogometu s sošolci?

Razlika je očitna. Okolice šole mi je všeč. Poleg veliko zelenih površin, ki se mi zdijo kul, je bistvena razlika predvsem v tem, da tukaj ni toliko kričanja, hrupa ter imate mir. In ja, sem se že preizkusil v nogometu. J

Naši učenci se občasno pritožijo čez kakšno kosilo, malice pa jim nasplošno precej teknejo. Kako se pa tebi zdi prehrana na naši šoli? Imaš kaj še posebno rad?

Jaz imam v šoli sicer samo malico in ne tudi kosila kot nekateri drugi. Menim, da je hrana včasih dobra, včasih pa malo čudna. Najraje imam hamburger, hot-dog in tudi sendviče z svežo zelenjavo. Manj so mi pa pri srcu mlečne malice, kot je jogurt.

Vem, da si vredu dečko, a imaš podzavestno dolg jezik, kar pa hitro rado razjezi kakšnega učitelja. Kako se pa kaj razumeš z njimi? Če govoriva nasplošno, so dovolj razumevajoči ali od tebe pričakujejo preveč?

Preveč! Z mojega zornega kota gledano bi lahko bili , če nanje gledam kot celoto, definitivno malo bolj razumevajoči. Čeprav so nekateri zelo prijazni, predvsem učitelj zgodovine in učiteljica slovenščine, so pa drugi malo posebni.

Čeprav sem te večino stvari že sama podrobno vprašala, me zanima, če je kakšna stvar, ki bi jo ti osebno glede naše šole rad izpostavil? Ti je kaj še posebno všeč, ti gre kaj še posebno v nos...?

Nimate ravno večjih posebnosti v primerjavi z drugima šolama. Malo je čudno, da imate zelo strogo prepoved uporabe mobilnih telefonov na šoli. Nenavadne se mi zdijo tudi kršitve in restitucije, ker jih prej še nisem nikjer videl. Kar se pa samega pouka tiče, začnete dokaj zgodaj, je pa res, da tudi prej končate.

Ne morem mimo dejstva, da si devetošolec, ki ga konec letošnjega šolskega leta čakata valeta in vpis na srednjo šolo. V kateri srednji šoli boš nadaljeval svojo pot in kakšni so načrti za naprej?

Torej... vpisal sem se na Srednjo trgovsko šolo Maribor, v smer trgovec oz. prodajalec. Zanima me pa tudi gostinstvo, tako da bomo videli, kam me bo življenje zaneslo.

Nejc, iskreno hvala za tale prijeten klepet. Želim ti prijeten zaključek letošnjega šolskega leta ter obilo uspeha na nadaljnji poklicni poti.

Lucija Golob, 9.b

Ustvarjanje v zgodnjih letih

V torek, 23. maja 2017, se nam je ob zaključku bralne značke pridružila mlada ustvarjalka, Nika Matanović. Povedala nam je nekaj zanimivosti o svojem literarnem ustvarjanju.

Sprejeli sta jo učenki 9. razreda Sara in Neja, ki sta po nekaj uvodnih besedah naši gostji zastavili različna vprašanja. Izvedeli smo, da je zelo mlada, saj obiskuje šele 2. letnik srednje šole. Pisati je začela že v 7. razredu osnovne šole in je do sedaj napisala dve knjigi, piše pa že tretjo. Po predstavitvi in pogovoru je Nika najbralcem in najbralskemu razredu (6. c) podelila knjižne nagrade. Po podelitvi se je najbralski razred z njo še fotografiral in prireditev se je s tem uspešno zaključila.

Nato sem se z Niko in gospo knjižničarko odpravila v knjižnico, kjer sem z našo gostjo opravila kratek intervju, zapisan spodaj. Nika se mi je zdela zares fantastična, saj poleg šolskih obveznosti zmore še pisati in ustvarjati.

Novinarka: Izvedela sem, da si imela včeraj rojstni dan. So te domači ali prijatelji na kakšen poseben način presenetili?

Nika: Ne (še). Trenutno imam veliko šolskih obveznosti, zato običajno praznujem junija. Takrat je več časa za praznovanje in presenečenja.

Novinarka: Kdaj in kako si začutila, da znaš dobro pisati? Kdo te je pri tem vzpodbujal?

Nika: Rada pišem in berem. Tako sem si želela tudi pisati in se sama preizkusiti v tem. Pri tem pa so me v osnovni šoli vzpodbujale učiteljice slovenščine, starši in prijatelji.

Novinarka: So tvoje zgodbe čisto izmišljene ali so povzete po resničnih dogodkih? Se zgodbe v tvojem delu Razred dogajajo med tvojimi sošolci?

Nika: Ne. Čisto vse je plod moje domišljije.

Novinarka: Ti poleg šole in pisanja ostane še kaj prostega časa? Kaj takrat rada počneš?

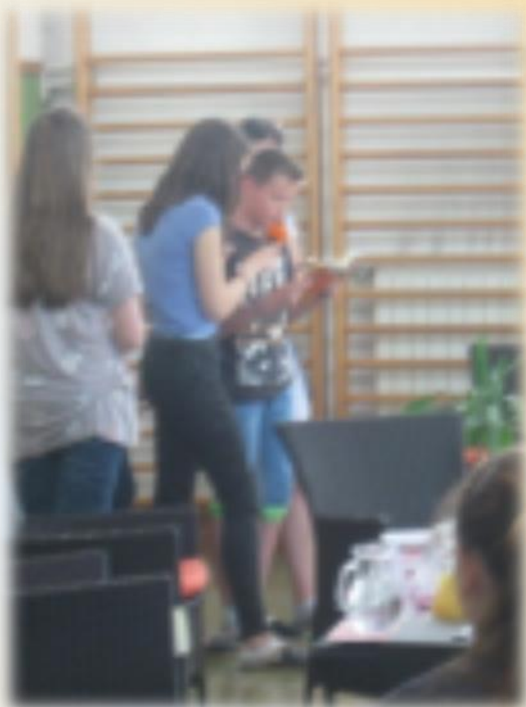
Nika: Ogledam si kakšen film, tudi berem ali se družim s prijatelji. Takrat je tudi čas za pisanje. Sodelujem pa tudi pri gledališki skupini.

Novinarka: Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Nika: Najprej si želim zaključiti 2. letnik in nato dobro preživeti poletje. Takrat bom lahko več pisala in upam, dokončala svojo tretjo knjigo.

Novinarka: Najlepša hvala, da si si vzela čas, se nam predstavila in nam popestrila šolski dopoldan. Želim ti veliko uspehov pri tvojem šolskem in literarnem delu.

FOTOGRAFIJE MLADE AVTORICE. Foto: Sara Sobočan.

Every book has a true story - JAN DE KINDER

Intervju z avtorjem Janom De Kindrom je nastal ob zaključku bralne značke. Jan je znan belgijski pisatelj in ilustrator.

What is your next project and will be similar to the red book?

"My next project will be a little different, it still comes to emotions, but it's not the same. This one will be based on a true story of about kissing. My daughter had a friend over and they were playing and after the play date she wanted to kiss him as a friend and he was like "noooooooo! It's like a story behind the story. "

Have you experienced situation referred to in the books?

"Every book was inspired by a story that happened to me. For example, a book Wolf was based on a family fight and at the time I wasn't allowed to see niece and I wanted to express how things happened through the characters in the book. "

We noticed a lot of your illustrations include red color. Does it mean anything to you or do you just like the color?

"I genuinely like the color, but when I was a kid, I was bullied about my red cheeks and that is why it is important to me in a positive and negative light."

Are your daughters an inspiration and do they help you with the books?

"They certainly are an inspiration, but they never help me with books, no. It is true that I show them the story when I write it and, as I have already mentioned they sometimes are the inspiration for the story. "

Did you like drawing since you were younger, and what inspired you to start writing?

"I am writing because I want to share my stories. I did not draw when I was younger, but I started because I wanted to express myself in a way, other than writing, particularly when I was bullied. Plus, it's fun to draw. "

Maruša Korak in Zala Leskovar, 9.b

Igrali v polfinalu in si priigrali finale

OŠ Dušana Flisa Hoče je v VŠD Hoče organizirala polfinale osnovnošolskega odbojcarskega tekmovanja za starejše učence skupine A. Tekmovanje je potekalo v sredo, 22. 3. 2017.

V polfinale skupine A so se uvrstile naslednje ekipe: OŠ Bratov Polančičev, OŠ Dušana Flisa Hoče in OŠ Braslovče.

1. tekma OŠ Dušana Flisa Hoče : OŠ Bratov Polančičev

Ob navzočnosti precejšnjega števila gledalcev so ob 10. 20 odbojkarji OŠ Dušana Flisa Hoče zaigrali zbrano in odločno z odbojkarji OŠ Bratov Polančičev. Že v prvem nizu so prikazali izjemno igro in vseskozi vodili z lepo prednostjo šestih ali sedmih točk. Odbojkarji Bratov Polančičev so že v prvem nizu naredili veliko napak, predvsem ker niso bili dovolj natančni pri izvajanju akcij v napadih. Hočani so tako prvi niz dobili gladko in brez težav s 25 : 17. Domači igralci so se izkazali zlasti z uspešnimi napadi, kot tudi s čvrsto igro v bloku.

V drugem nizu so bili odbojkarji Dušana Flisa spet uspešni. Kljub temu, da so, prav tako kot odbojkarji Bratov Polančičev, naredili kar nekaj napak pri izvedbi začetnih udarcev, so znova vseskozi vodili ter zmagali z rezultatom 25 : 12.

2. tekma OŠ Bratov Polančičev : OŠ Braslovče

Kljub temu, da so odbojkarji OŠ Bratov Polančičev po kratkem odmoru že nadaljevali z drugo tekmo, sta bili moštvi med seboj poravnani skozi celi niz. V skrajno napeti končnici pa so zmagali odbojkarji OŠ Braslovče z 29 : 27. Tekmeca sta se enakovredno kosala tudi v nadaljevanju, vendar tako napeto kot v prvem setu prej, ni bilo več. OŠ Braslovče so si za vodstvo z 2 : 0 odločilno prednost priigrali pri izidu, ko so dosegli tri zaporedne točke, zaostanka pa varovanci OŠ Bratov Polančičev niso uspeli več nadoknaditi. Odločile so malenkosti in tudi večja zbranost OŠ Braslovče v ključnih trenutkih.

3. tekma OŠ Braslovče : OŠ Dušana Flisa Hoče

Domačini so se odpočili po prvi tekmi in so ob polni dvorani navijačev začeli svojo drugo tekmo. V prvem nizu so prikazali izjemno igro učenci OŠ Braslovče. Odbojkarji OŠ Dušana Flisa Hoče so si v prvem nizu privoščili napake pri začetnih udarcih in akcijah v napadih zaradi katerih je prvi niz dobila OŠ Braslovče. Čeprav je morala in samozavest domači ekipi zelo upadla zaradi rezultata prvega niza, so v drugem nizu delali vedno manj napak in začeli igrati zbrano in odločno. Ob glasni podpori navijačev so si zagotovili zmago v drugem in tretjem nizu.

Po koncu tekmovanja je sledila podelitev priznanj.

Kot prva uvrščena ekipa tega polfinala so odbojkarji OŠ Dušana Flisa Hoče napredovali v finale državnega prvenstva v odbojki, ki bo 14. 4. 2017 v VŠD Hoče. Iskrene čestitke zmagovalcem ter športnemu pedagogu Boštjanu Korenu in trenerju Dariju Kotniku.

»ZLATO« DRUGO MESTO

OŠ Dušana Flisa Hoče je v VŠD Hoče organizirala finale osnovnošolskega odbojarskega tekmovanja za starejše dečke skupine A. Tekmovanje je potekalo v petek, 14. 4. 2017.

OŠ Hoče se je v finalu pomerila z OŠ 8 talcev Logatec in OŠ Žužemberk.

Ta dan je bil za učence iz Hoč nekaj res posebnega. Najprej so imeli pohod, nato pa so se vsi odpravili proti športni dvorani. Na tekmo so prišli tudi učenci podružnične šole iz Reke. S polnimi avtobusi tekmovalcev in navijačev sta se pripeljali ekipi iz Logatca in Žužemberka. S seboj so prinesli veliko navijaških rekvizitov, s katerimi so pripravili pravo športno vzdušje.

Po otvoritvenih govorih in predstavitvi igralcev se je turnir začel.

tekma OŠ Dušana Flisa Hoče : OŠ Žužemberk

Na začetku prvega niza so Hočani povedli, zaradi ne točnih sprejemov, napadov in servisa so zgubili prvi niz. Skozi drugi niz sta ekipi enakovredno pridobivali točke, a tehnica za zmago se je prevesila na stran domačinov. V zaključnem nizu so domačini vodili, a so vso prednost zaradi padca koncentracije in mogoče še pritiska domačega občinstva izgubili. Tako so odbojkarji OŠ Žužemberk zmagali prvo tekmo.

tekma OŠ Žužemberk : OŠ 8 talcev Logatec

Čeprav so bili odbojkarji OŠ Žužemberk utrujeni po prejšnji tekmi, tega ni bilo videti na igrišču, saj so z 2 : 0 premagali nasprotnike iz Logatca. Njihovi navijači so bili zelo veseli, saj so si s to zmago priigrali prvo mesto na turnirju.

tekma OŠ Dušana Flisa Hoče : OŠ Žužemberk

Kljub porazoma sta se ekipi z vsemi močmi borili v tretji tekmi. Hočani so delali vse manj napak in ob zbrani igri priigrali zmago v prvem nizu. Ob podpori domačih navijačev so slavili zmago v drugem nizu in si tako priborili »zlato« drugo mesto.

Po koncu tekmovanja je sledila podelitev priznanj in pokalov.

Kraj Hoče je že od nekdaj povezan z odličnimi odbojarskimi lovorikami. Tudi osnovnošolci Hoč so to dokazali z osvojitvijo nagrade v finalu.

Iskrene čestitke športnemu pedagogu Boštjanu Korenu in trenerju Dariju Kotniku ter odbojkarjem OŠ Dušana Flisa Hoče.

Lana Levar, 9. a

PEVSKE PRIPRAVE NA POHORJU

Tudi letos, kakor vsako leto, smo se pevci mladinskega pevskega zbora odpravili na pevske priprave v dom Miloša Zidanška na Pohorju.

V petek, 7. 4. 2017, smo se že pred osmo uro zjutraj pevci nestrpno zbirali na avtobusni postaji pred šolo. Poleg kovčkov in potovalk, v katerih smo imeli stvari za naslednja dva dni, smo s sabo vzeli tudi veliko vznemirjenja, dobre volje in delovnega elana. Ko se je na postaji končno ustavil avtobus, smo se vsi zagnali, da bi dobili željen sedež. Bili smo zadovoljni in smo s petjem že na avtobusu otvorili naše priprave. Vrvež je bil tudi, ko smo končno prispeli in nas je pred vrati pričakal lastnik doma. Težko smo čakali, da lahko gremo v sobe, zato smo po ravnateljevem govoru kar zdirjali po stopnicah. Po malici smo si pogledali urnik, ki so ga medtem učiteljice nalepile v vsakem nadstropju. Naslednjih nekaj ur je minilo hitro in naučili smo se že kar nekaj pesmi. Po okusnem kosilu smo nekaj časa preživeli v sobah in verjemite, da nam ni bilo dolgčas. Tako se je dan počasi prevesil v večer in po večerji je bil čas za večerni program. To leto, kakor vsako poprej, smo ga pripravile devetošolke. Vsaka soba se je predstavila z izvirno točko, kajti naslov večera je bil Pevski zbor ima talent. Žirija, ki so jo predstavljale Lana, Zala in Maruša se je zares težko odločila, kdo bo zmagovalec večera, saj so se vsi zares izkazali. Ampak vseeno je nas najbolj pritegnila acapella skupina, ki so zapeli pesem »Banana«. Po programu smo imeli disko in bil je res nepozabno doživetje. Tudi naslednje jutro smo po zajtrku začeli kar aktivno, čakalo nas je še nekaj dela.

Vendar je minilo kot bi mignil in po kosilu je prišel čas odhoda. Pospravili smo sobe, odpeli »koncert pesmi« ter se z nasmehom na ustih ter z lepim spominom vrnili v šolo. Prepričana sem, da so se tako kot jaz, vsi zelo zabavali.

Lara Grčar, 9. a

Tudi letos smo peli...

Preden se šolsko leto izteče, je prav, da povemo kakšno tudi o pevskih zborih naše šole. Pojejo mali in veliki. Prvošolčki, ki so prišli iz zбора v vrtcu, pojejo najbolj glasno in korajžno in tudi sicer so zelo živahni. Potem pa v drugem razredu že postanejo pravi resni pevci, ki se z otroškim zborom udeležijo revije pevskih zborov v Mariboru.

Skoraj vsako jutro pa se skozi vse letne čase po šolski avli sliši petje iz glasbene učilnice. Včasih malo bolj pogumno, drugič spet prav sramežljivo, pač odvisno, kdo je prišel na vaje in koliko pevcev mladinskega zboru se je zbralo. Zjutraj še vsi zaspane in krmežljave, ko bi še najraje sladko spali v svoji postelji, bodrim in prepričujem (v večini so pravzaprav dekleta), da so vaje za opevanje najlepši začetek dneva, saj najbolje prebudijo in pripravijo možgane za vse miselne napore dneva. Saj se skozi vse leto kar naprej pripravljamo na kak nastop in po navadi nam vedno zmanjkuje časa.

V septembru smo se razveselili novih članov mladinskega zboru, saj se je zboru priključilo kar petnajst petošolk (in en petošolec). Nastopili smo tudi že na koncertu Kud-a Hoče ob občinskem prazniku. Komaj smo v zadnjih dnevih oktobra s pesmijo počastili spomin na padle borce, že se je bližal Novoletni koncert. Tudi letos smo ga z veseljem odpeli. Pa si v januarju nismo mogli kaj prida oddahniti, ker je bila tukaj že proslava ob Kulturnem prazniku pa še državno Cankarjevo tekmovanje in že smo bili z mislimi pri pevskih pripravah na Pohorju. Zelo resno smo vzeli vaje za revijo (kjer smo uspešno zastopali našo šolo) ter učne pesmi za Zborovski Bum, ki bo 13. junija v Mariboru. Peli bomo v družbi okoli pet tisočih pevcev iz cele Slovenije ob opernih solistih in orkestru Mariborske Opere.

Bera pesmi in nastopov, ki so se nabrali v devetih letih petja v zboru, je bogata. Zato sem prepričana, da boste lepe spomine na petje v zboru s seboj v življenje ponesele vse devetošolke: Zala, Maruša, Melanie, Hana in tudi Lisa (ki se nam je pridružila letos) ter še prav posebej Lana in Lara. Pogrešali vas bomo.

Učiteljica

Maja Paulič

MLADINA POJE 2017

V torek, 23. 5. 2017, se je v Unionski dvorani v Mariboru odvijala revija mladinskih pevskih zborov » Mladina poje 2017«, na kateri smo sodelovali tudi pevci mladinskega zbora naše šole. Za ta pomembni nastop smo se pripravljali kar nekaj časa, med drugimi smo imeli tudi pevske priprave na domu Miloša Zidanška na Pohorju v mesecu aprilu. Revija je v Mariboru potekala več dni. Ob 16.00 uri smo se pevci zbrali pred šolo in še zadnjič zapeli pesmi pred nastopom. Vsi smo bili vznemirjeni in polni adrenalina, potem pa nas je avtobus odpeljal proti Mariboru. Od sedmih zborov tistega dne smo bili na vrsti tretji. Med poslušalci je bilo največ naših staršev. Pred odhodom na oder smo bili vsi živčni, zato se je učiteljica odločila, da nas bo pred nastopom sprostila s sprostitvenimi vajami. Mogoče je celo pomagalo, saj smo po mojem mnenju dobro zapeli tri pesmi. Iz odra smo odšli nasmejani in veseli, navdušeno so nas pričakali tudi starši. Že zdaj se veselim revije, ki bo spet čez eno leto.

Nika Škorjanc, 8.a

KORAKI ZA KORAKCE

V soboto, 27. 5. 2017, je v Mestnem parku v Mariboru potekal 10. dobrodelni pohod Koraki za korakce. Letos je sodelovala tudi naša šola, saj bomo z zbranimi sredstvi lahko opremili poseben prostor na šoli – Gibalnico.

Ob lepem vremenu se je zbralo na pohodu skoraj dvesto učencev in otrok iz vrtca Hoče, ob tem pa tudi več kot 50 učiteljev, vzgojiteljic in drugih zaposlenih na OŠ Dušana Flisa Hoče. Zelo smo bili veseli tudi vseh staršev, starih staršev in prijateljev, ki so sodelovali na prireditvi.

Predstavili smo se s kratkim programom in z izdelki na stojnici.

Zbrali smo veliko sredstev in se veselimo, da bomo lahko opremili nov prostor na naši šoli, ki bo zaživel naslednje šolsko leto.

Vsem sodelujočim se lepo zahvaljujem.

Koordinatorica: Edita Belak

Šolski otroški pevski zbor je popestril celotno dogajanje.

NOVE OMARICE

Na šoli smo konec februarja dobili nove omarice v modrih in rumenih barvah.

Te omarice nam olajšujejo delo. V njih lahko shranimo:

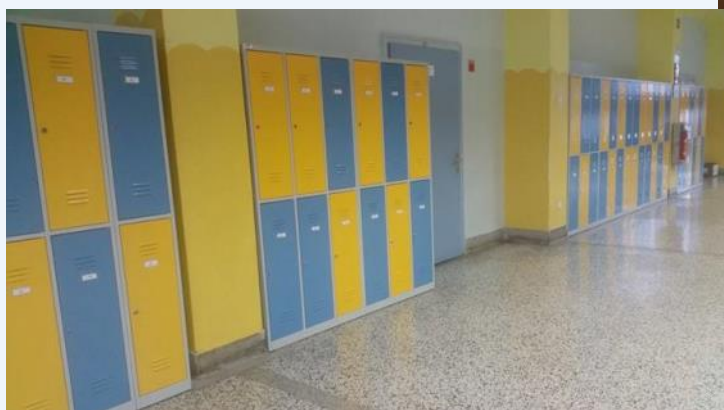
- čevlje,
- jakno,
- športno opremo in druge stvari.

Prinesle so veliko veselja in dobre volje ne našo šolo.

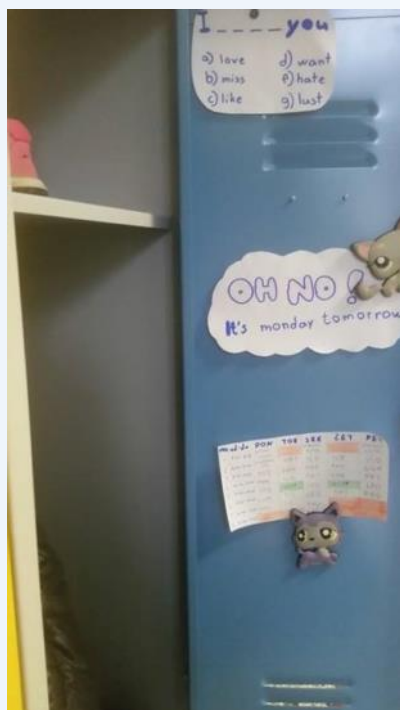
Dobili so jih vsi razredi od 4. do 9. razreda.

Omarice 4. razredov

Omarice od 6. - 9. razreda.

Moja omarica.

Omarice smo si lahko tudi okrasili z magnetki.

Te omarice so nam všeč, zato upam, da bodo lepo ohranjene za mnogo generacij.

Nina Lorber, 6.a

OMARICE

Omarice, končno smo dobili omarice, ki smo jih vsi nestrpno pričakovali in zanje moledovali prav vse učitelje kot tudi ravnatelja.

Sedaj ima vsak izmed nas učencev svojo omarico in prostor kamor lahko shrani svoje stvari brez skrbi, da jih po pouku več ne bi imel. Noben se po končanem pouku več ne preriva, da bi čim prej prišel do čevljev in kolikor se da hitro zapustil šolo.

Sedaj je prihod v šolo povsem drugačen, vsak odide do svoje omaric, odloži oblačila in čevlje in že je pripravljen za pouk.

Vsi učenci smo neizmerno veseli in hvaležni ravnatelju, da nam je omogočil omarice kamor lahko odložimo svoje stvari brez prerivanja in kričanja.

Klea Marko in Danaja Šparakl, 8.b

»ŽIV« KULTURNI DAN

V četrtek 13.4.2017 smo 7. razredi imeli kulturni dan.

Dan smo začeli v računalniški učilnici z reševanjem Mega kviza. Kviz je bil na temo morje in prebivalci v njem. Reševali smo ga samostojno, najboljše v Sloveniji pa čaka ena lepa nagrada, ki si jo zaslužijo.

Pot smo nadaljevali v Hočko knjižnico, v kateri smo tudi prejeli vsak svojo knjigo Kit na plaži Vinka Möderndorferja. Tam nam je tudi tamkajšnja knjižničarka povedala kratko pravljico Krojač in cesar, prav tako pa smo se tudi pogovarjali o šoli, o učiteljicah ter šolskih predmetih.

Ko smo se vrnili v šolo, smo pomalicali ter se odpravili v našo šolsko knjižnico, kjer smo sodelovali v delavnicah, ki nam jih je pripravila gospa knjižničarka Lidija Mazgan. Na delavnicah smo izdelovali plakate z mislimi o knjigah, kazalke ter razvrščali starejše knjige za Tržnico iz knjig, kjer smo si lahko stare knjige vzeli domov.

Za konec našega dne pa smo odšli v šolsko telovadnico, kjer je potekala Živa knjižnica. V Živi knjižnici smo si »sposodili knjige« ter se z njimi pogovarjali o njihovih drugačnostih in o njihovem življenju.

Knjige, ki so bile na razpolago, so bile ali iz tujine ali pa so bile drugačne kot večina ljudi. Razlagale so nam, kako so jih sprejeli, torej njih in njihovo drugačnost, kaj so slabega doživele in kako so se na to odzvale. Hodili smo v skupinah, ki so si knjige izposodile in jih po približno 10 do 15 minutah vrnile, da so si jih lahko še drugi izposodili. Zanimivosti, ki smo jih izvedeli, so se nam za dolgo časa vtisnile v spomin. Taka knjižnica bo najverjetneje ponovno na naši šoli čez kakšno leto, saj je bil naš odziv zelo pozitiven.

Kulturni dan je bil zelo všeč veliki večini učencev iz sedmih razredov.

Lana Malek 7. C

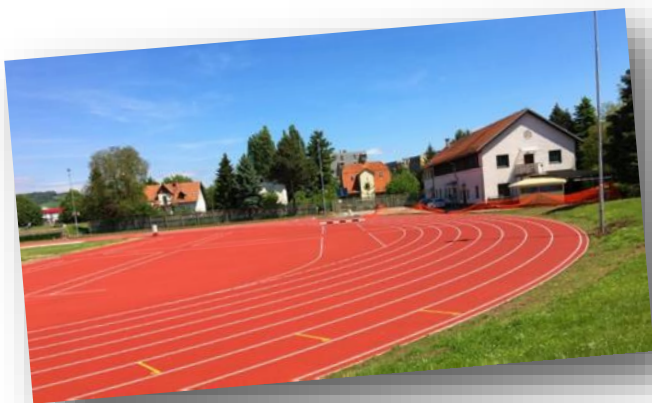
FOTOGRAFIJE S KULTURNEGA DNE.

Naporen tek

V torek, 16. 5., smo učenci od 6. do 9. razreda odšli na atletski stadion Poljane. Vsi smo bili zelo veseli, da nimamo pouka, ampak ko smo začeli tekati, se nam je mnenje spremenilo. Najprej smo tekli na 60 m, ko smo odtekli, smo bili veseli, saj smo na 600 m tekli na koncu športnega dne. A potem smo morali spet teči in to ne enkrat, ampak dvakrat, saj smo prav tako skakali tudi v daljino. Po skoku v daljino smo imeli malico, kjer smo si vsi malo spočili.

in

Potem smo odšli na metanje vorteksa potem še najhujše: tek na 600 m. Ko smo končali, smo le legli na travo, si oddahnili in si rekli končno je konec.

Tajda Buser 6.a

NOČ BRANJA

V petek, 5. 5., in v soboto, 6. 5. 2017, smo se učenci naše šole in učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju zbrali v miklavški šoli. Noč branja se je pričela. Tokrat z naslovom Povem ti pravljico – povej mi pravljico.

In prav to temo smo cel čas obdelovali. Ko smo prišli, smo najprej odložili svoje stvari, nato pa smo se zbrali na pripravljenih stolih in kavčih in se predstavili. Sledila je okusna večerja, nato pa se je začela pravljíčna noč. Prav zabavno je bilo, ko smo si v parih brali izbrane pravljice, nato pa smo jih predstavili še drugim. Zatem pa je sledilo iskanje »zaklada«. To so bile knjige, ki so nam jih kasneje podarili. Takoj po iskanju skritega zaklada smo iz potovalk vzeli svojo knjigo, ki smo jo izbrali za branje ponoči. Spet smo se vsi zbrali in vsak je predstavil svojo knjigo. Sledilo je branje, nato pa smo se po eni bralni uri odpravili spat v spalne vreče na blazine v učilnicah. Malo smo še poklepetali, nato pa utrujeni zaspali. Naslednje jutro smo po zajtrku vse pospravili, nato pa imeli kviz o pomenu lepote (kaj je lepota). Med čakanjem na starše smo še igrali igro Bum (na večkratnike števila 3).

To je bila moja prva noč branja, saj se je prejšnje leto nisem mogla udeležiti in vem, da je ne bom kar tako pozabila. Bilo je res zabavno. Rada bi šla še enkrat.

Sara Sobočan, 7. a

SPOZNAVANJE BOTANIČNEGA VRTA

13. 4. smo si šesti razredi z učiteljicami in učitelji ogledali botanični vrt. Najprej smo se zbrali pred šolo, kjer so nam kuharice prinesle malico, si jo vzeli in dali v nahrbtnike, nato pa smo se podali na pot. Na poti iz šole smo šli mimo kavarne Štekar in trgovine Mercator, potem pa smo pot nadaljevali skozi naselje, ki vodi proti Pivoli. Prvo postajališče je bilo pri kmetiji, kjer smo si ogledali domače živali – pujske, nato pa pot nadaljevali proti botaničnemu vrtu. Ob prihodu smo najprej pomalicali, potem smo se razdelili v dve skupini in z vodičem odšli skozi park. Na ogledu smo reševali učne liste ter spoznavali različne vrste dreves, rož in ostalih okrasnih rastlin. Na koncu parka smo si še ogledali prostor, kjer imajo večje število nagačenih živali, ki prebivajo v naših krajih. Po končanem ogledu, smo se odpravili proti šoli, kjer smo poučen in zanimiv naravosloven dan zaključili.

Elena JURKO, 6. A

NAREDIMO NEKAJ ZA PRIHODNOST

V četrtek, 9. 2. 2017, je na naši šoli potekal kulturni dan na temo prihodnost. Vsak razred je imel svojo temo povezano s prihodnostjo ljudi.

Ob 8.20 uri smo so tako kot vsi drugi razredi na predmetni stopnji zbrali v matičnih učilnicah. Razredniki so nam predstavili razpored aktivnosti oziroma kako bo dan sploh potekal. Zato smo se takoj odpravili v Kulturni dom Hoče in si ogledali predstavo, ki je govorila o potovanju v prihodnost. Na smešen način so hoteli opozoriti na prihodnji čas, kaj se bo zgodilo s svetom, če ne bomo stvari vzeli v svoje roke, saj »prihodnost je v naših rokah«, kot so nastopajoči večkrat ponovili.

Po končani predstavi smo se vrnili v šolo, kjer smo po malici pričeli z dejavnostmi. Osmi razredi smo izdelovali plakate na temo kakšen sem in kakšen želim postati, tako smo se med seboj še bolj spoznali, predvsem pa spoznali same sebe, saj smo se zazrli v svoje pozitivne in negativne lastnosti. Na začetku nam je bilo malo neprijetno, saj je kar težko govoriti o pozitivnih lastnostih.

Ko smo z izdelovanjem končali, se nam je predstavila še socialna pedagoginja s predstavitvijo o človeku in približala nekatere pojave sočloveka. Pogovarjali smo se predvsem, kako se človek odzove glede na okolico in kako hitro pade pod vpliv.

Ob koncu kulturnega dne je vsak razred predstavil delo in končni izdelek, kar je bilo prijetno gledati, saj smo se tu in tam nasmejali, ob tem pa tudi kaj novega izvedeli. Vsak trenutek pa smo izkoristili tudi za medsebojni klepet. To pa je bil odličen zaključek kulturnega dne.

Sami smo odgovorni za našo nadaljnjo pot, čeprav ni vedno postлана z rožami, si moramo zastaviti pot, po kateri bomo prišli do cilja in šele takrat želi uspehe za katere smo garali. Vsak se mora truditi za svojo in skupno prihodnost, ki jo bomo pisali sami.

*»Življenje naj ne bo roman, ki so nam ga dali,
marveč roman, ki smo ga sami naredili.«*

(Novalis)

Moje mnenje je, da bi lahko imeli še več tovrstnih dnevov dejavnosti, kot je bila ta na temo prihodnost, kar lahko pomeni, da smo naredili nekaj za prihodnost kot prvi korak pri odločitvi izbire poklica, ki je pred nami, predvsem za učence devetih in osmih razredov.

Nika Nunčič, 8.a

EKODAN NI ZAMAN – FOTO UTRINKI

TEHNIŠKI DAN - CENI, KAR IMAŠ

Si predstavljate vaše življenje brez elektrike? Da bi morali vsak dan perilo oprati na roko, prav tako posodo in najhujše, kako bi napolnili telefone? Televizije ne bi bilo, svetili si bi kar s svečami. Veste, komu se moramo zahvaliti za elektriko? Tale čudodelnik je Nikola Tesla.

V četrtek, 13.4.2017, smo si najprej ogledali kratka filma o načinih pridobivanja električne energije o vrstah elektrarn ter če so te pretočne ali ne.

Po malici smo se počasi z avtobusom odpravili v smeri Koroške v hidroelektrarno Fala, kjer smo si najprej ogledali video o nastanku elektrarne. Fala leži na reki Dravi. Spada pod podjetje Dravske elektrarne Maribor. Je najstarejša elektrarna na slovenskem delu Drave, ki ji pravimo HE Fala. Njena gradnja se je začela leta 1913 in dele elektrotehniške opreme je ohranila do danes, ki jih lahko vidimo v Tehniškem muzeju, ki smo si ga skupaj s turbinami pogledali. Lahko smo ponosi, saj je Republika Slovenija razglasila kulturni spomenik državnega pomena in tako spada Fala v našo slovensko kulturno dediščino.

Ob razlagi in ogledu smo pridno in skrbno zapisovali podatke, da smo potem rešili učni list.

Tako pa se je zaključil še en dan izven učilnice. Ta »izlet« bomo lahko uporabili že letos pri predmetu tehnika in tehnologija.

V življenju pa je tako: dokler je elektrike na pretek, nas ne skrbi zanjo, saj se še spomnimo ne na to pomembno dobrotno. V primeru, če je včasih zmanjka samo za kratek čas, pa smo zgubljeni in nesrečni. Vedno moramo ceniti, kar imamo.

»Vsakič, ko zapuščate svoj dom, vzdihnite polnost življenja, dobrin in vedite ter cenite, kar imate. (Louise L. Hay)

Ni-

ka Nunčič, 8. a

OBSEG, PROSTORNINA, PLOŠČINA IN MERITVE

V petek, 20. maja, je na naši šoli za vse šeste razrede potekal matematični dan. Najprej so učence razredov pomešali in razdelili v štiri večje skupine in štiri manjše skupine. Vsako uro smo spoznavali različne naloge v drugi učilnici. Prva dejavnost za mojo skupino se je odvijala v učilnici štiri, kjer smo z učiteljico Krampfl Floro merili prostornino in maso. Pri poizkusih smo si pomagali z različnimi posodami, napolnjenimi z vodo, tehtnico in utežmi. Ura je hitro minila in že smo odšli v naslednjo učilnico, kjer smo potrebovali le tračni meter, pisalo in prostor za merjenje. Cilj ure je bil merjenje prostorov (avlo, učilnico, hodnik..). To uro je z nami preživela učiteljica Lidija Žugič Vraneševič. Po malici smo se odpravili na meritev nogometnega igrišča. V peti uri smo skupaj z učiteljico Vlasto Bobovnik spoznavali like – kocko, kvader in reševali naloge.

Matematično poučen dan smo končali ob 12.40 z utrjenim znanjem in v pripravi za prihajajoči test.

Melanie JURKO, 6. A

POUČNI IZLET, AVTOMOBILI IN CANKAR

V petek 19. 05. 2017, smo se 9. A in 9. B razred že navsezgodaj zjutraj odpravili na izlet v Tehnični muzej Bistra, kjer smo imeli predavanje o zgodovini elektrike, iznajdbah Nikole Tesle in nekaj več o njegovem življenju in delu. Po tem smo po skupinah izdelovali solarne kuhalnike iz kartona in folije.

Foto: mentorica Stanislava Letonja.

Foto: mentorica Stanislava Letonja .

foto: Zala Leskovar

Seveda smo si vzeli tudi čas za ogled po razstavi avtomobilov, motornih koles in drugih predmetov, ki so bili razstavljeni v muzeju.

Foto: Zala Leskovar.

Ker pa bi bilo dneva prehitro konec, se je mentorica Stanislava Letonja odločila, da se učenci še malo bolj izobrazimo v kulturnem pomenu. Zato smo imeli v organizaciji tudi ogled hiše pomembnega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja. Ob ogledu hiše so nam povedali nekaj zanimivosti o samem avtorju in njegovi družini ter o njihovem načinu življenja.

Prav tako smo se povzpeli do cerkve sv. Trojice, kjer smo slišali legendo o nastanku cerkve in si malo odpočili noge po hoji po hribu navzgor.

Foto: Lucija Golob.

Dan se je končal z dolgo in gladko vožnjo nazaj v Hoče, kamor smo utrujeni prispeli ob 15. uri.

LITERARNO—USTVARJALNI KOTIČEK

MY HORROR SONG

Look! – Where?

Look over there.

Look ! – Where?

Look over there.

There's a spider,

There' s a rat,

There's an alian in your bed.

There' a ghost,

and there's a mouse,

There's a vampire in your house.

Do you start to tremble,

When you think of rats?

Under your pillow hides a pair of bats.

Melani Junko 6.a

I WILL ALWAYS LOVE YOU
EVEN WHEN I HAVE THE FLU.
YOU'RE ROMANTIC AND
NOT GIGANTIC.
YOU LOVE PUPPIES
AND SO DO I
WE ARE A BEAUTIFUL BUTTERFLY.

Jure Šalinovič, 6. a

VALENTINE'S DAY

*Valentin's day is
A day when you
Look at Cupid
HE shoots an arrow
IN your heart
Then you fall
I n love
Now
E verything is sweet.*

Zoja in Nika V., 6. a

VALENTINE

I **K** now you love me
you know I love you
Something is in the air.

Candies are sweet,
chocolate too,
this sweet kiss is for you!

Elena Jurko, 6.a

MAKE LOVE GREAT AGAIN

A **L**ways
L **O**ok
O **V**er
obstacl **E**s

K **I**ss
I **S**
a very beautiful thing.

Vid Rakuša, 6. a

MISEL NATE

*Ko zjutraj sonce vzhaja,
ti si prva misel v moji glavi.
Sramežljivost me obdaja,
počutim se kot v vroči lavi.*

*Ko zagledam te v šoli,
hočem te v bližini svoji.
Ker bliža se poletje,
zate vse dni nabiram cvetje.*

*Ko želim pogovor samo s tabo,
imaš celo polno glavo.
Srce mi govori, da pravi zame si ti.*

Uršula Mazovec, Patricija Kovačič, Karin Kelt, 7.A

Moja kraljica

Jaz te ljubim,
moja kraljica,
bolj kot pravo
italijansko pico.

Ko zagledam tvoje oči,
srce goreče mi zagori.

Brez tebe moj dan je daljši,
vleče me kot megla nad oblaki.

Ko zagledam te v daljavi,
dišiš mi po sveži jutranji kavi.
Adijo, kraljica mojega srca,
vedno ljuba mi boš do konca
življenja kratkega.

Matic Bauman, Eren G. Karasu, Jan Paufič, 7.A

RAP: Love

If I meet you in the street,
I want to see you again.
I like you very much,
But you don't love me.
You are always on my mind.
I think about you every day.
Then we met in the street
And you said: I love you.
I love you too.
I'm very happy now.

Sara Sobočan, 7. a

Zala

Kako je čudna tale Zala
z nasmehom okoli ust obdana
pa vendar ljubljena kot jutranja zarja.

Lahko, da so nore
vse moje srčne zadeve,
a Zala bo vselej ljubljena
in ena moja sama.

Lahko, da ja nora
moja ljubezenska usoda,
je kakor bolezen, ki raste
in nikoli ne usahne.

Marko Šibila, 7.A

Ljubezen

Kaj se mi je zgodilo?,
Ona prestrašeno si misli,
nekaj lepega, v meni se je prebudilo
in pregnalo vse čisto vse slabe misli.

Močno bije ji srce,
ko jo on pogleda,
ona pa se ne zaveda,
da on misli, da je lepa kot roža,
ki mu je srce prevzela.

Sama čaka,
na pravi dan,
da dobi pogumnega junaka,
ki v srcu je zaspan.

Daj pomisli name,
daj zazri se vame,
si sramežljivo misli ona,
ko je kislá ko' limona.

Junakinja

Naša gospodična
obnaša se kot prava kraljična.
Z nališpanim obrazom
nikoli ne sprijazni se s porazom.

Z zlatom je obdana
in nikoli ni zzaspana.
Vsi ji strežejo od nog do glave
nihče ne prekorači njene glave.

Ima tudi šibke točke
in to so njene zaspane očke.
Za vse je kriv tisti Tine
do katerega ji srce nikoli ne mine.

Lucija Adam, 7.A

Luka Oblak, 7.A

Sara Sobočan, 7.A

Naš junak...

Videli smo junaka
velikega rojaka
in pravega čudaka.

Na okoli se šopiri,
in se nikoli ne umiri.

A kljub temu rad pomaga
tu in tam tudi omaga.

Šopiri se kot kakšen pav
in misli da ima vedno prav.

To je naš junak
velik rojak
in pravi bedak.

Enej Mirič, 7.C

Marko Šibila, 7.A

Jernej Lobnik, 7.C

Prva Ljubezen

Prva ljubezen
je kot bolezen.
Enkrat se zgodi
in hitro odleti.

Ko je ob tebi,
lahko ti je pri srcu toplo.
Čeprav hitro zardiš,
nikoli ne zbežiš.

Ne razumite me narobe!
To sploh ni slaba stvar,
za njo vedno ti bo mar.

Lahko traja dolgo,
lahko traja kratko,
pa vendar je sladko.

Lucija Adam, Sara Sobočan, Ajna Gutić, 7.A

MY RAP

Hey! Hey! I'm not laughing.

I'm sitting on my bed.

I'm looking at my wall.

I'm playing with my hair.

I'm not laughing. I'm bored.

Just looking at the pictures while

sitting and thinking.

Hey! Hey! I'm not laughing.

My friend is calling.

I'm walking to the phone.

I'm answering the phone.

She's telling me a joke.

Hey! I'm looking at the wall.

Hey! I'm laughing at the joke.

Hey! I'm laughing now. I'm laughing now.

Lucija Adam, 7. a

Najstništvo

Ko si v najstništvu,
ti gre vse narobe,
čeprav misliš, da si naj, naj pametnejši
in naj, naj močnejši.
Ugotoviš, da si v resnici naj, naj tečnejši.

V šoli ti ocena pada,
dobiš tisto, ki k tebi ne spada.
A kljub temu naj ti življenje ne propada.

Jernej Lobnik, 7.C

If you put
her before
yourself
how you'd
of anything
ed

d do

out

till
ow
you are
with her
then its

love

LJUBEZEN

Oh, tako si globoka
kot najgloblje dno solza potoka.
Čuteča tako, da le kako me ne bi potegnila vase
in preusmerila moje misli ne brezmejne, sončne, dišeče jase?
Zaradi tebe mi te jase priključijo v spomin ta dan,
dan, ko prišel je on - deček mojih sanj.
Poigravaš s čustvi se mojimi
kot se otrok poigrava s pisanimi igračami svojimi.
Ampak zakaj tako na dušo kot spomladanski vetrič pihljaš,
ko mi mama pravi, da prav ne imaš
in je to ena sama laž?
Zakaj se mi ne pustiš pred sabo obvarovati
in bi rada v objemu njegovem mi pustila zaspati?
Še dobro, da staknila sva te oba - ljubezen,
za katero se zdravila nikoli ne iznajti da.

Maruša Korak, 9. b

ŠOLSKA

Od sedmih do dveh,
od sedmih do dveh,
solze imamo v očeh,
vsak dan sedimo v istih klopeh
in gledamo iste postave,
ki bi nam v glave rade znanje zmetale.

Od sedmih do dveh,
spet hodimo po istih poteh,
kot da je to kazen za naš otroški greh.
od sedmih do dveh.

Knjige so nadomestile lumparije
in od stresa še komaj nam srce bije.

Od sedmih do dveh,
do dveh od sedmih.

Znanje pridobljeno,
čez čas bo izgubljeno,
spomini v klopeh,
ostali nam bodo v očeh.

Od sedmih do dveh,
naša motivacija je na tleh .

ZALA LESKOVAR, MARUŠA KORAK, 9. b

ŠOLSKA

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh,
včasih tudi do treh.

Knjige v očeh,
na obrazu ni smeh,
od osmih do dveh.

V šolo hodimo,
v klopeh sedimo
in ocene dobimo.
Od osmih do dveh,
od osmih do dveh.

JAKA VERK, PETER FLORJANČIČ, 9. b

ON

Od desetih do šestih,
od desetih do šestih,
se objemu teme prepustim
in se v globokih sanjah utopim.

Od desetih do šestih,
sanje, same sanje, le sanje o njem,
o njem, ko me povleče v svoj objem.
Ob dotiku njegovem zadrhtim
in ga nikoli več ne izpustim.

Od desetih do šestih,
z roko pobožam po njegovih laseh
in se hkrati izgubljam v njegovih modrih očeh.

Od desetih do šestih,
od desetih do šestih,
se objemu teme prepustim
in se v globokih sanjah utopim.

Neja Rečnik, Zala Ana Volk in Sara Kolmanič, 9. b

ŠOLA JE GOSPA ČASTI VREDNA!

Od ponedeljka do petka,
do petka od ponedeljka,
prebujamo se rano
in v šolo hitimo zaspano.

Do petka od ponedeljka,
od ponedeljka do petka,
v šoli se na silo učimo
in zraven močno trpimo,
komaj čakamo,
da se spet naspimo.

Od petka do ponedeljka,
do petka od ponedeljka,
tudi doma se učimo
in po zabavah hrepenimo.
Ves čas si želimo,
da se po dolgih časih spet dobimo.

AVTORJA: kulturnik in umetnik Marko Rafolt ter doktor in major Niko Brumen, 9. b

NJEMU

Kako lepo ti v vetru
griva plameni,
gladka tvoja dlaka
na soncu sveti se,
kot tisoč drobnih sončec
počastiti te želé.

Korak me tvoj in hod
v hipu prebudi,
iz sanj zaplavam svojih
zaradi elegance v gibih tvojih
z zaprtimi očmi,
ob spominu nanj
srce me zaboli,
sedaj je le še konj iz sanj
in takšnega konja,
na svetu tem več ni,
a zdaj je ves trud zaman.

Kot bel vihar v galopu,
mogočnem ti drviš,
vsekakor ne v obupu,
veličastnem se mi zdiš.

Kot majhna deklica
ob tebi bi bila,
ves čas zasanjana,
da skupaj sva midva.
A zdaj na koncu
lahko zatisnem si oči,
saj vem, da ob meni te več ni.
Vseeno pa nimam reči kaj,
pa saj poznaš ta moj značaj?
In konec koncev nisi le konj
In vem, da nikoli ne boš le on.

Tovorno vozilo

Ko zaslišim vžig motorja,
se mi v mislih pojaviš ti in
srce se mi umiri.
Med poukom ne poslušam,
ker me močan zvok prevzame,
saj vem, kaj pomeni in da vedno misliš name.
Ko spim, se mi zdi,
da vedno manjkaš v meni ti.
Ko učiteljica me opozori,
se mi zdi, kot da ji nekaj v glavi »fali«.

Avtor: Mario Vesenjak, 9. b

KAKO SI LE VEDEL?

*Prišla ni tiho, mirno, počasi,
naenkrat le trušč in šum.*

*Kriki živalski so odmevali v vasi,
vse to je bilo preveč za moj um.*

Kako si le vedel?

*Ni bilo napovedi, dnevnega reda
kot je danes za TV-program,
vojna jim je radost in mir življenja vzela,
boril se je lahko vsak le sam.*

Kako si le vedel?

*Me rdeče morje poljubilo,
nežno, kot jutranja rosa.*

*Se v globine morje je prelilo,
po krvi hodila človeška noga je bosa.*

Kako si le vedel?

*Noči prejokala, žalost izlila,
vsak sin mi je neskončno drag.*

*Bolečino in pekel do zadnjega koščka vrnila,
ki trpel jo je vsak padli rojak.*

Kako si le vedel?

Lucija Golob 9.B

NARAVA

Poglej lepoto svojo,
ki prikaže se v svetlobi,
ki razkaže se v grenkobi,
poglej lepoto svojo!

Lej, Pohorje zeleno,
pa mestece deljeno.

Te gore strme, visoke ,
pa te reke sijoče, globoke,
pa tam jame široke, temne,
pa gozdove belo-zelene.

Poglej lepoto svojo!

A kaj, ko redko kdo opazi jo,
to tvojo magijo.

Glej, slapove bistre,
pa potoke čiste,
ki ceniti jih ne znajo
in jih samo iz pravljič poznajo.

Poglej lepoto svojo!

Melani Koprek, 9. B

SVETU

(Spisano ob obravnavi Gregorčičeve pesmi Soči)

*Kje vse se konča?
Kdaj zadnja kaplja posušila se bo,
kdaj zadnja senca izginila bo?
Tebi žuga vojna strašna,
ki srce ti mori
in prinaša mnogo pretakajoče se krvi.
Ne laži mi,
povej, da te boli!
Ljudje od nočnih mor bežijo
in miru si želijo.
A se bojiš?
Vem, da si tega ne želiš.
A verjemi, da vedno krasen boš,
četudi življenja takrat več poln ne boš.
A tega ne želim si ne jaz, ne ti
in, če to se zgodi,
boš luknja mojega srca prav ti.*

Sara Kolmanič, 9. b

The background features a vintage-style microphone on the right side, rendered in a glowing blue color. To its left, a blue waveform, resembling a sound wave or an ECG, is visible against a dark, textured background. The overall aesthetic is monochromatic and evocative of music and sound.

GLASBA

Glasba – tiha, glasná
šepetaš, kričiš
mislj mi bodriš.

Kakor morje odnašaš bolečino srca,
ki me vleče do dna.

Glasba – tiha, glasná
utapljam se, utapljam se v mislih svojih!
Vendar niso krivi valovi tvoje melodije,
temveč njegove besede agonije –
njihove besede sovraštva in bedarije,
ki odgnane so,
kadar tvoj glas mi pride na uho.

Zala Leskovar, 9. B

The image features a black silhouette of a woman on the left and a child on the right, both facing each other. The woman's profile is on the left, and the child's profile is on the right. The background is white, and the text is centered between them.

MATI

**Medju milion žena,
tvoje oko drugačije sija.**

**Od svega na svetu,
zame najvažnija.**

**Bez ljubavi tvoje
ne bi mogla ni tren.**

**Sa tobom mi dan
uvek ispunjen.**

**Od svega na svetu
jača je ljubav tvoja.**

**Hvala ti na svemu
mila mati moja.**

Anđela Cenić, 9. b

V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

Žabici sta hitro skočili v globok vodnjak. Voda je počasi zalila njuni majhni telesci.

„Počutim se kot, da sem v nebesih!“ je glasno zavriskala majhna žabica. Nekaj časa sta se še namakali v topli vodi. Starejša žaba je prekinila tišino: „Mislim, da je čas, da odideva domov. Mamo že verjetno skrbi.“ Odnehali sta s plavanjem in se ozrli navzgor. Oprijeli sta se ob zid ter začeli močno skakati in mahati z nogami. „Kaj pa, če nikoli ne prideva ven. Nikoli več ne bova videli mamice!“ je začela stokati mlajša žabica. Žabo je stisnilo ob srcu, ko je videla, kako sestri lijejo solze po obrazu. Zmrazilo jo je ob misli, da nikoli več ne bosta videli svojih ljubečih in skrbečih staršev. Ni vedela kako naj potolaži žabico in nastala je smrtna tišina. Izgubili sta vso voljo do plavanja in iskričo veselja je zamenjala žalost. Naenkrat pa sta zaslišali odrasel glas: „Kdo pa tako glasno joče? Ali lahko kako pomagam?“ Kepici nesreče sta pogledali navzgor in v njima se je prebudilo novo upanje. Začeli sta skakati in vriskati od veselja. „Prosim pomagajte nama!“ je zaklicala starejša sestra. Zaslišali sta ropotanje in videli veliko drevesno vejo. Močno sta se je oprijeli in počasi sta plezali navzgor. Na vrhu sta se hitro kot blisk vrgli na tla ter se začeli glasno zahvaljevati njenemu rešitelju. Z očmi polnimi sreče sta zagledali veliko lisico. Medtem ko je bil obraz žabice prekrit z nasmehom, je na žabinem obrazu nastal oster pogled. V glavo ji je šinila misel, kako podle in zvite so lisice. Spomnila se je starševih dolgih ur pogovora o sovražnikih, ki se potikajo po svetu. Lisica je prva spregovorila: „Če misliš, da imam slabe namene se pošteno motiš.“ Starejša žabica si je tiho oddahnila se njenemu heroju na veliko nasmejala.

Začele so klepetati, se zabavati in smejati tako, da so jim skoraj počili trebuhu. „Še enkrat hvala za pomoč in upam, da se ponovno srečamo!“ sta se poslovili žabi. Mlajša žabica je pomahala lisici s svojo majhno rokico. Ona se je na to samo zahihitala, se obrnila ter izginila v gozd. Onidve pa sta urno odskakljali k svojim zaskrbljenim staršem.

„V tej majhni avanturi sva spoznali novo prijateljico.“ si je potihem mislila žabica. V nesreči spoznaš prijatelja.

Lucija Adam, 7.a

V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

- poučna basen -

Starejša žabica je zakvakala: "Greva, saj sva zelo prašni." Mlajša regica je skočila prva, kasneje ji je zaupljivo sledila starejša regica.

Zelo sta se zabavali in regljali vesele pesmi iz žabje šole: "Rega, rega kvak, rega kvak, kvak." Prekinilo ju je regljanje mlajše žabice na pomoč. Starejša žabja plavalka je bila prestrašena do kosti, ko je videla sestrico ujeto. Za nogo jo je namreč grabila zelo trdna ovijalka. " Na pomoč, pomagaj mi," je nebogljenost rekla mlajša kvakica. " Seveda, že prihajam", ji je pogumno odvrnila starejša žabica. Bila je že čisto blizu ovijalke, ko se je starejša žabja sestra nerodno še sama ujela v zanko, katere bi se težko rešila tudi največja kraštača. Kričeče je rekla sestri: "Ujela sem se, ne morem ti pomagati. Kličiva na pomoč, mogoče naju bo kdo rešil." " Na pomoč, na pomoč!" , sta v duetu kričali žabji ujetnici. Na srečo ju je slišala mala ribica in iz nenaada pregrizla ovijalki, ki sta ovijali žabici. "Tako, pa sta prosti", je dobrodušno in veselo dejala ribica.

Osvobojeni zelenki sta se hvaležno zahvalili ribi osvoboditeljici: "Hvala, res hvala, brez tebe bi tukaj zagotovo umrli." Ribica je rekla: "Ni za kaj." Regici sta se takoj ujeli z ribico in postale so najboljše prijateljice. Skupaj so se igrale noč in dan in nikoli se niso naveličale.

Nauk te basni je, da lahko v nesreči spoznaš prijatelja.

Matic Bauman, 7.a

V NESREČI SPOZNAŠ PRIJATELJA

- poučna basen -

Dve mali žabici sta končno našli vodnjak in skočili vanj. » Kako prijetno je spet čofotati po vodi, « je kvakala mlajša žabica.

Sestrici sta nič hudega sluteč veselo čofotali po vodi v vodnjaku. Nista mogli vedeti, da par centimetrov pod njima plava rezilo, ki ga je nekdo odvrigel tja. Starejša od sestic je opazila kako umazano glavo ima mlajša žabica in je sklenila, da se bosta malo potapljali. Zaklicala je na drugo stran vodnjaka: » Hej sestrice, celi sva umazani. Pojdiva se malo potapljat, da bo voda sprala umazanijo z naju in bova spet čisti. « » Prav imaš sestrice. Tudi mene že vse srbi od tega blata in prileglo bi se mi malo potapljanja s tabo. Saj veš kako rada to počnem! « je zakvakala mlajša žabica in pod vodno gladino zaplavala k sestrici. Toda na pol poti se je zavedla, da ne plava več tako hitro. Noga jo je pošteno bolela. Zaklicala je s prestrašenim glasom: » Sestrice! Ne morem več plavati. Potapljam se! Pomagaj mi ven iz vodnjaka! « Žabica je urno odplavala k sestrici in jo potegnila iz vode. Obvezala ji je nogo, ki je bila ranjena, nato pa pogledala v vodnjak in opazila rezilo, ki se je lesketalo na gladini. » Poceni sva jo odnesli, « je rekla starejša žabica. Takrat pa jo je nekaj potegnilo z roba vodnjaka in skoraj bi umrla od strahu, saj je vedela, da pada točno na rezilo. Zaprla je oči, a se ni nič zgodilo. Ugotovila je, da je visoko nad tlemi in v krempljih štoklje. Njena prva misel je bila: » Pojedla me bo! Nisem si mislila, da se bo tako slabo končalo. « Prav kmalu pa jo je štoklja skupaj z njeno sestrico odložila ob mlaki, ki je bila njun dom. Žabica je presenečeno vprašala: » Zakaj pa si naju rešila? Mar nisi ti plenilka žab? « Štoklja pa je mirno odgovorila: » Sem, a, ko sem te videla kako padaš v smrt, se je moje srce omehčalo in sem se odločila, da vaju rešim. Kot nasvet pa vama povem, da se raje izogibajta vodnjakom, saj nikoli ne veš kaj ljudje vse zmečejo vanj. «

Žabici sta bili od srca hvaležni štoklji in sta ji obljubili: » Poskrbeli bova, da se ti bova oddolžili za tvojo dobrosrčnost. « Nato so se poslovile in odšle vsaka svojo pot.

Žabici sta se naučili, da previdnost ni nikoli odveč in poleg tega sta ugotovili, da v nesreči spoznaš prijatelja.

Sara Sobočan, 7. a

KDOR NE UBOGA, GA TEPE NADLOGA

- poučna basen -

V veliki mlaki, kjer je mrgolelo živali, sta imeli svoj dom dve mladi žabici. Nekega poletja pa je mlaka izginila. Večina živali je odšla iskat nov dom tako kot žabici.

Željni vode sta odšli v bližnjo vas, a ne brez zapletov. Starejša žabica je morala venomer grajati mlajšo žabico. »Ne hodi s poti, saj še te bo kakšna štoklja odnesla,« ji je bičala. Vendar pa ji ni nič zaleglo. Še zmeraj je skakljala povsod razen po poti ne. Takrat pa je starejši prekipelo in ji je dala zaušnico. Od tistega naprej se je začela brzdati.

Po dve urni hoji sta prašni žabici prišli do vasi in zagledali vodnjak. »Glej vodnjak, le urno skočiva noter, če še naju bo konec!« je rekla mlajša žabica in skočila na nizek vodnjakov oklep, polna upanja, da je v njem voda. Vendar pa druga žabica ni bila le starejša, bila je tudi modrejša, zato jo je nemudoma opozorila: »Stoj detece, saj ne veva, ali je vodnjak sploh poln.« »Ampak mene bo konec če ne dobim vode« ji je kvaknil. »Le poslušaj me, če ne se ti slabo piše,« ji je nazaj zaregala starejša. Vselej pa je manjši počil lonec in ji je rekla: »Ti in tvoja pravila. Pusti mi vsaj malo živeti.« Po izrečenih besedah je skočila v vodnjak.

Modrejša žabica je skočila na studenec ter poslušala, a žabičinega glasu ni bilo, kar je pomenilo, da v vodnjaku ni vode. Pomni: »Kdor ne uboga, ga tepe nadloga.«

Marko Šibila, 7. a

ZIMA ŽIVLJENJA

- črtica v razmislek -

Sanjariti je kot plahutati po nebu brez obveznosti, svobodno kot ptica, ki dosega višave brezmejnega neba. Tako sanjarijo otroci, mlade brezvedne, blede duše in telesa.

»Sanjariti je lepo,«, vsaj tako je mislil Tine, a vendar so bile njegove sanje tistega dne nekoliko drugačne od drugih otrok. Lovile so ga temačne misli, kot paralizirano, nebežno telo v sanjah lovi smrt. Smrt je bila krivec vsega, kar se je zgodilo ta dan. Tine pa je lahko samo sedel ob krsti svojega očeta z mokrim licem in razdraženimi očmi, ki so bile tisti dan bolj podobne žerjavici kot triletnim nevednim očem. Takšne oči bi morale biti nedolžne in po travniku loviti pisane metulje, ne pa gledati črno smrt, ki ga je z vsakim dihom zaboljela globlje v srce in z vsakim mežikom zaskela v dno mlade duše kot konica nabrušenega noža.

Vendar je sanjaril o tem, kako bo nekega dne stekel očetu v objem in svoje rdeče otroško lice zakopal v njegovi rami ter mu na čelo pritisnil sladek poletni poljubček. Otrok ubogi ni vedel, da ko je v življenju enkrat zima in je telo trdo in mrzlo, nikoli ni več pomladi, kaj šele poletja, da bi sonce pogrelo mrzlo telo in pognalo stoječo kri po žilah.

Zazvonili so zvonovi, ki so Tinčku poglobili žalost, saj ga je kot strela z jasnega zadela resnica in nemudoma se je zavedel, da je vse resnično... Zavedel se je, da tistega dne ne bo, da nima nikogar, kdor bi lahko prejel njegov poletni poljubček, da je izgubil edino osebo, ki ga je kadarkoli ljubila, medtem ko je gledal kako očetovo krsto polagajo v luknjo, skoraj tako globoko kot je sedaj nastala v njegovem rožnatem zlomljenem srčku. Bilo je konec in njegove edine upajoče sanje so se sesule kot steklo, skozi katerega je priletel metek.

Zgrudil se je na tla in obrazi, ki so bili prej bledolični, a so prenašali žalost, so se v tistem momentu zdeli črni kakor smrt in neznani, kot da jih je uvidel prvič. Od groze ob tem je zaspal in njegovo drobceno telo je obležalo na tleh kot ovenela vrtnica.

Nihče ga ni pobral, kar pustili so ga na mrzlem betonu, kot da bi bilo njihovo srce iz istega materiala. On pa je spet zasanjal in pobegnil kruti realnosti. Takrat je še zadnjič videl očetov obraz, takšen kot je bil, vsak las je bil na svojem mestu, oči pa nežne kot še nikoli prej. Rekel mu je: »Ne pusti se zimi življenja, da prežene tvoje poletje iz srca in telesa, da bi te žalost zasula kot moker prvi sneg in bi se vse prelevilo v črn madež. Ne pusti se zimi življenja, sin moj, vedno bom ob tebi, čeprav ne v svetu, ampak bom rasel s tabo v tvojem srcu in najini srci bosta skupaj bili kot eno.«

Ta dan je prišel h koncu, ko se je Tinček končno pobiral s sivega betona, tam pa je pustil sanje o poletju življenja in sprejel mrzlo resnico zime, a vendar z očetom v srcu in njegovo podobo v majhni glavici, ki tega ne bi smela nositi.

Maruša Korak, 9. b

Pisanje o počitnicah (6.r.)

Every summer me and my family go to Croatia during summer vacation. We've been going to Hvar for ten years but recently we've been everywhere. We went to Drage, last year to Pe-lješac and other places, too.

We wake up at a reasonable hour, eat breakfast and prepare our bags. We sometimes go to the city beach, but usually we go with our car to less crowded places. Besides swimming, we play a lot of sports on the beach, like football and volleyball. We went camping only once and we never go scuba diving or biking. We used to have a small boat but my dad sold it (for an unknown reason).

I'm always happy when we go to the beach, but I was happier when Ana was still going with us.

Nika Bedenik, 6.a

Every summer we go to a small city Poreč. We stay in hotel Crystal. It is a beautiful hotel with a swimming pool and a small park with a trampoline.

We go to restaurant and eat breakfast there. I eat pancakes and eggs. I and my family go to the swimming pool. We play games there. I and my sister go to the hotel for food and go in the swimming pool with food. We eat chips and fruit. At midnight we are in the park and I and my sister jump on the trampoline. We go to the hotel at 11 o'clock and then we go to sleep.

I don't go in a boat and I don't go in the sea, because there are jelly fish.

Elena Jurko, 6.a

Every summer me and my family visit Skopje. Skopje is the capital city of Macedonia. It's big and noisy.

We go to a waterpark there. There is a party every night but we haven't visited a big ZOO which is 5 kilometres long. I really want to visit this place.

When we wake up we go to a restaurant and eat breakfast. When we are full, we go to the beach. There we swim and eat ice cream, we drink mohito. When it is dark, we go to an apartment and we go to sleep.

I love this city.

Adrian Dautoski, 6.a

Opis živali (5.r.)

This is a tiger. It is a mammal. It has got warm blood. It is orange and black. It has got four legs, a long tail, small eyes and ears. It is big. It likes meat. It doesn't like grass. It drinks water but it doesn't drink tea. It can run fast and jump but it can't fly. It lives in the jungle, ZOO and Africa. It is beautiful and dangerous.

Adriana Grčar, 5.a

The fish is short and fat. It's orange and silver colour. It has got scales and two small eyes. It has got small mouth. It eats fish food but it doesn't eat leaves. It likes water but it doesn't like to get eaten by a shark. It can swim and breathe under water but it can't walk or fly. It lives in our homes and in sea or lakes. It is a nice pet because it is very friendly.

Matija Cvetek, 5.a

It is a spider. It is an insect. It has got eight legs and a small head. It hasn't got scales and hair. It has hot warm blood. It lays eggs. It eats small insects. It doesn't eat fish. It drinks water but doesn't drink milk. It likes salad. It doesn't like mammals. It can climb but can't fly. It lives in the wood. It is small.

Tia Tinkara Železnik, 5.a

This is a butterfly. It is an insect. It has got cold blood. It is small and red, yellow, blue and orange. It has got two big wings, two tipples and a small body. It drinks nectar but it doesn't drink orange juice. It can fly but it can't swim. It lives on the grass. It is so beautiful.

Lorena Sedlanič, 5.b

This is a shark. It is big. It has got fins, two small eyes and big mouth, but it hasn't got wings and scales. It eats meat, but it doesn't eat grass. It drinks water but it doesn't drink juice. It can swim but it can't ride a bike. It lives in the sea or in the ZOO. It is a fish. It is dangerous and beautiful.

Vinci Oblak, 5.b

A monkey is a mammal. It has got a long tail and two legs. It eats bananas but it doesn't eat hamburgers. It can jump and climb but it can't fly. It is light brown. It lives in the ZOO. It is very beautiful and friendly.

Jan Pušnik, 5.b

A parrot is a bird. It has got warm blood. It has got a small beak and eyes, feathers all over the body. It likes seeds or bread but it doesn't like grass. It can speak, sing and climb, but it can't swim. It lives in the ZOO, on the trees, or in the house like a pet. It lays eggs.

Marsela Supe Vide, 5.b

This is a shark. It can be grey, white, blue and black. It lives in a sea or water. It has got gills, fins, tail, eyes, mouth and sharp teeth. A shark has got a small nose. It can swim but it can't walk. It eats meat and water animals. Shark is a fish and has cold blood. Sharks have babies. Babies are beautiful. Sharks can be dangerous and scary, but five families of sharks eat people. Sharks are small or big.

Jan Šalamon, 5. C

My animal is a wolf. It is a mammal and it has got warm blood. It has got grey hair. It has got a snout, four legs and a tail. It is tall, long and big. It's dangerous. It eats meat. A woman wolf gives birth to 2 wolves. It is like a dog but dangerous. It has got two eyes and two ears. It smells very good. It hears a heartbeat of an elephant a mile away. It runs very fast. It can climb and jump. It lives in Europe. It doesn't like fruit or vegetables.

Timi Korošec, 5. c

A crocodile is a reptile. It has got four legs, a long tail and a mouth. It is green. It's big. It eats meat, but it doesn't eat leaves. It can swim, but it can't fly. It lives in water. This animal is dangerous and we can see that by big teeth. It has got cold blood and it lays eggs.

Maruša Haas, 5. C

This is a butterfly. It's small. It is an insect. It has got cold blood. It has got wings. It hasn't got arms and legs. It eats honey. It doesn't eat meat, bread, fruit and vegetables. It drinks water. It doesn't drink milk. It likes honey. It doesn't like potatoes. It lives in a jungle. It can be red, blue, green, yellow and violet. It lays eggs. It is beautiful.

Neja Fras, 5. c

CICIČUDO
HOČE

V knjižnici

Naš razred se je 11. 4. 2017 pri uri slovenščine odpravil v Knjižnico Hoče. Najprej, kar smo morali narediti, je bilo, da smo se oblekli. Ko smo prišli ven - brrr.. - je bilo zelo mrzlo. Pogledali smo se, ali se je morda kdo pozabil obleči v topla oblačila. Učiteljica nas je vodila po poti mimo Galine in Anine hiše. Po pločniku smo nato prispeli do Knjižnice Hoče. Komaj smo čakali, da stopimo vanjo. Najprej smo na obešalnike obesili naše stvari. Odšli smo do otroškega kotička in tam počakali knjižničarko. Ko je prišla knjižničarka, nam je postavila nekaj vprašanj o pisateljih, pesnikih, knjižnicah in knjigarnah. Nato nam je povedala zgodbo O kokoši, ki je mislila, da je papagaj. Po pravljici smo lahko listali ali brali knjige po lastni izbiri.

Proti šoli smo se odpravili po isti poti, kjer smo nadaljevali s poukom.

Nika Štesl, 3.A

Ugani!

Pride vsakega marca.
Takrat sonce zažari
in vsaka roža zacveti.
Drevesa liste dobijo
in vse punce moža si želijo.
Takrat čas za zaljubljene je,
izpolnijo se ti skrite želje.
Lilit Čander Glavan, 3. a

Bela je, pa ni zvonček,
kratko steblo ima,
pa ni balonček.
Kaj pa potem to čudo je,
če v dveh belo - roza barvah
skriva se?
Ana Šalamon, 3. a

Spomladi se prvi zbudijo,
z zvončkljanjem vse ostale
rože zbudijo.
Belo glavo imajo in pravijo,
da z njo zacingljajo.
V šopke jih naredimo
in jih mamicam podarimo.
Tia Rovčanin, 3. a

Tia, 3. a

Zaključujem prvo triletje

Ko sem dopolnila 6 let, sem z velikim pričakovanjem prvič obiskala šolo.

Prvi dan smo v šoli dobili darila in šolsko kapo s ščitnikom. Za malico so nam postregli z dobrimi sendviči in pisanimi kolački. Njam! Bilo je odlično. Všeč mi je bilo tudi to, da sem lahko sama izbrala, v kateri klopki bom sedela. Sedla sem v prvo vrsto zraven Nike in Lilit. Ta dan smo si ogledali tudi predstavo in se predstavili prijaznima učiteljicama. Nato so se dnevi v letu hitro menjevali. Praznovali smo praznike in rojstne dneve. Po enoletnem delu smo se podali na našo višjo stopnjo, ki se imenuje 2. razred. Poslovlili smo se od ene učiteljice in z drugo nadaljevali šolanje.

V 2. razredu smo bili že modrejši in prvič dobili domačo nalogo. Učili smo se števila do 100 ter tiskane in pisane črke. Postalo je že bolj resno in strogo, zato smo morali več delati in se manj igrati. Spomnim se trenutka, ko smo dobili novo učenko in ni imela prijateljev. Starši so doma na parkirišču pozabili njeno šolsko torbo, zato sem jaz z njo počakala na klopci, dokler se starša nista vrnila. Takrat sva vedeli, da je pred nama čas prijateljstva. In res sva postali dobri prijateljici.

Skupaj z novimi in starimi prijatelji smo odšli v zaključni razred prvega triletja. Začeli smo dobivati ocene – dobre in slabe. Naša osmerica družic – Gala, Lilit, Tia, obe Niki, Lina, Nuša in jaz - se je velikokrat skregala in se tudi hitro pobotala. Z razredom smo hodili na izlete, v šolo v naravi in na plavalni tečaj. Postajali smo bolj in bolj samostojni. Učenci sami bomo letos pripravili igrico za zaključni nastop.

Meni so bila prva tri leta v šoli zelo všeč. Doživljali smo nove in nove dogodivščine ter dobivali nova spoznanja. Tudi prijateljstvo med nami je postalo večje. Ker mi je celotno prvo triletje bilo zelo zabavno, me zanima, kako bo v 4. razredu.

Ana Šalamon, 3. a

Že v srcu sem se veselila šole. Prvega septembra smo se iz poletnih počitnic prvič odpeljali v šolo.

Vsak dan v šoli je bil takšen, kot sem si ga predstavljala. Naučili smo se pisati velike tiskane črke, računati do 10 in risati pri likovni umetnosti. Prišel je zadnji dan pouka in zavedala sem se, da bom ta dan zadnjič obiskala to šolo. Ravno takrat smo se z

družino preselili in jaz sem menjala šolo. Prišlo je drugo leto šolanja in nova šola se mi je zdela zelo super. Vsi sošolci so me sprejeli tako, kot bi bila z njimi že v prvem razredu. To leto pa smo se začeli več učiti, manj igrati. Nova učiteljica je bila zelo prijazna, zato smo se v drugem razredu tudi zabavali. Skozi igro smo se učili števila do 100, pisati male tiskane črke in tako naprej. Proti koncu leta smo že pisali s pisanimi črkami.

Vita, 3. a.

Naslednje leto smo začeli dobivati ocene. To je bil tretji razred. Stvari so postale bolj resne. Bilo je še več učenja in manj igranja, ampak kljub temu je bilo zabavno. Sedaj imamo že veliko več znanja. Včasih zavidamo prvošolcem, ker še ne rabijo toliko pisati in nimajo nalog.

Do sedaj so mi bila vsa leta v šoli zabavna, kako bo pa naprej, še ne vem. Ne želim še prehitro oditi v 4. razred, saj bom morala zapustiti našo razredničarko Vlasto Smrdel.

Tia Rovčanin, 3. A

ALI VEŠ... zanimivosti, ki smo jih v 3. a izbrskali za vas

Na sekundo pošljemo 2,8 milijona SMS-ov.

Slonica je lahko noseča tudi do dve leti.

Škorpion lahko svoj dih zadrži za šest dni.

Japonska namerava do leta 2030 zgraditi turistično mesto pod vodo.

Na Ptuju je tretje največje kurentovanje v Evropi in sedmo največje na svetu.

Hobotnica ima tri srca, njena kri pa je modra.

Komarji imajo 47 zob.

Sinji kit tehta enako kot 30 slonov skupaj.

Dolžina nosu je enaka dolžini palca.

Psi imajo več kot 300 vonjev.

V vesolju je več zvezd, kakor zrnc vsega peska na zemlji.

Ana, 3. a

Lilit, 3. a

PRAVLJICE IZ 2. a

MORSKA DEKLICA

Nekoč, pred davnimi časi, sta živela zlobna kralj in kraljica.

Poslala sta svoje vojščake, da gredo z ladjo iskat najlepšo morsko deklico. Vojščaki so ju ubogali in odpluli z ladjo. Morska deklica je lepo plavala v morju. Naenkrat pa se je ujela v past. Ni se mogla rešiti. Mimo je priplaval delfin. Pregriznil je mrežo. »Hvala, delfin,« se je zahvalila morska deklica. »Ni za kaj,« je rekel delfin. Vojščaki so pripluli do pasti in jo privezali na ladjo. Niso vedeli, da iz morja vlečejo prazno mrežo. Odpluli so k zlobni kraljici. Nesli so ji mrežo, ker so mislili, da je v njej morska deklica. Kraljica je videla mrežo in se zakrohotala: »Hahaha, zdaj pa te imam!« Nato je opazila, da v mreži ni ničesar. Vojščakom je ukazala: »Za kazen boste strigli zmajem nohte!«

Morska deklica in delfin pa sta ostala najboljša prijatelja za vse večne čase.

Zarja Novak, 2. a

VITEZ IN ZMAJ

Nekoč, predavnimi časi, je bil en grad. V tistem gradu sta živela kralj in kraljica z devetimi vitezi. Daleč stran je živel hudobni zmaj, ki je imel zelo veliko zlata.

Ko so vitezi slišali zanj, so želeli dobiti zlato in so zmaja začeli napadat. Osem vitezov je zmaj pobil. Ostal je le še en vitez. Bil je najbolj izkušen. Zmaja je napadel že tri krat, a ga ni mogel ubiti. Nekega dne pa je vitez dobil zlat oklep. Zopet je šel k zmaju. Ko ga je zmaj videl, ga je takoj napadel. Vitez se je branil z mečem. Zmaj je bruhal ogenj. Vitez se je umaknil. Vitez mu je meč započil v srce in ga ubil. Pograbil je zlato in zbežal. Kralju in kraljici je povedal, da je ubil zmaja. Zlato je obdržal.

Živeli so srečno do konca svojih dni.

Vid Visočnik Kalazić, 2. a

Gal Podgornik, 3. b

ZAJČEK VETRC

Nekoč, predavnimi časi, je živel zajček, ki mu je bilo ime Vetric. Ime mu je dal njegov oče, ker je Vetric najbolj veselo skakal, kadar je pihal veter.

Vetric je imel 3 najboljše prijatelje: svizca Nika, jazbeca Štefana in miško Mici. Večkrat so se skupaj podali na zabavne dogodivščine. Nekoč so šli iskat mavrico. Podali so se na pot skozi gozd, čez polje in travnik, saj so želeli odkriti, kje se začne mavrica. Hodili so sedem dni in sedem noči. Po poti se jim je marsikaj pripetilo, ampak ko so prispeli do velike skrinje, so pozabili na težave. V skrinji je bilo polno zlatnikov, na katere je svetilo sonce, zato je nastala mavrica. Skrinjo so odnesli v svojo vas, kjer so zlatnike razdelili med vse prebivalce.

Vsi so bili veseli in so živeli srečno do konca svojih dni.

Mija Krempl, 2. A

Vida Ornik, 2. a

Hanna Blagus, 2. a

Zarja Novak, 2. a

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU!

Tako kot prejšnja leta, smo tudi letos na OŠ Dušana Flisa učiteljice popestrile podaljšano bivanje z različnimi interesnimi dejavnostmi. Učenci obožujejo športne in socialne igre, zelo radi plešejo in ustvarjajo, berejo ter zaposlijo svoje možganke na razne načine.

Letos pa se je pridružila še interesna dejavnost »Zdrav duh v zdravem telesu«.

Glavni namen te dejavnosti je ozaveščanje otrok o zdravem načinu življenja. Vsi vedo, da sta za zdravje zelo pomembni dve stvari: **zdrava prehrana in gibanje**. A kljub temu mnogi otroci še vedno pijejo sladke pijače, gazirane in takšne s snovmi, ki niso zdrave niti za odrasle, kaj šele za otroke. Pogovarjali smo se tudi o pomembnosti **sprostitve** telesa in duha, zato smo v mislih potovali v različne domišljajske dežele in likovno ustvarjali ob instrumentalni glasbi.

Učence je ta dejavnost privabila predvsem z obljubo, da bomo delali tudi zdrave napitke. To ni bila edina aktivnost pri teh urah, je pa bila odlična popestritev naše dejavnosti in za učence prijetna izkušnja. Pripravili smo napitke iz sadja in vode, po želji učencev pa dodali še malo cimeta in medu. Mmm, kako je teknilo! Učiteljica, prosim še!

Pogovarjali smo se tudi o zelenjavnih napitkih. Nekateri so jih poznali iz domačih kuhinj, ostali pa so začudeno pogledali, ko so slišali, da se v napitek lahko zmeša tudi špinata, peteršilj in ostala zelenjava. Mogoče pa se v prihodnjih letih lotimo tudi tega. ZDRAV POZDRAV!

Brigita Pečanac, profesorica razrednega pouka

SPOZNAVANJE AVSTRALIJE IN NOVE ZELANDIJE

- potopis -

napisala: Gala Lah, 3. a

17. februarja 2017 sem se s svojo družino odpravila na naše do sedaj najdaljše in najbolj oddaljeno potovanje. Odšli smo v Avstralijo in nato še na Novo Zelandijo.

Potovanje smo začeli na letališču v italijanskih Benetkah in leteli v Sydney. Na letališču nas je čakal taksi in peljal do naše prve hiške. Bila je zelo lepa. Naslednje jutro smo odšli na sprehod po Sydneyju. S trajektom smo se peljali mimo znamenite operne hiše in pod mostom Harbour. Naslednji dan smo dan preživeli z maminimi prijatelji in si ogledali mesto. Bilo je zelo vroče. Nato smo se v torek odpeljali v gorovje Blue Mountains, kjer smo šli na obisk maminemu nekdanjemu teniškemu trenerju Simonu in njegovim staršem. Simon nas je odpeljal na ogled znamenitih Treh sester in peljali smo se z najbolj strmo železnico na svetu, s katero so nekoč in rudnikov v gorovju prevažali premog.

Operna hiša in most Harbour v Sydney

Sledil je let v obmorsko mesto Nooso v zvezni državi Queensland. Tam smo živeli v hiški, lastniki katere so imeli psa po imenu Baxter, ki je dosti časa preživel pri nas. V Noosi so bile čudovite, ogromne peščene plaže in odšli smo tudi na 3-urni sprehod po Nacionalnem parku. Zadnji dan v Noosi smo se odpeljali do največjega živalskega vrta v Avstraliji, Australia Zoo, ki ga je ustanovil oče znanega lovca na krokodile Stevea Irwina. Ogledali smo si šov s krokodili in pticami. Po obisku živalskega vrta smo se odpeljali v Surfer's Paradise, mesto ob morju, kjer smo živeli v 30. nadstropju stolpnice s čudovitim pogledom na morje in neskončne peščene plaže. Moj ati je šel tudi surfat, z Leni in mamó pa smo se veliko kopale v morju. Vreme je bilo lepo in zelo vroče, morje pa je tudi bilo toplo.

Po 3 dneh smo se odpravili proti mestu Brisbane, od koder smo leteli na Novo Zelandijo. Pristali smo v mestu Christchurch, kjer je bil leta 2011 potres in v mestu je bilo še vedno

ogromno porušenih stavb. Od tam smo šli naprej z avtom do mesta Akaroa, kjer smo spali v posebnih silosih, kar mi je bilo zelo všeč. Naslednji dan smo si z ladjico ogledali delfine, nato pa se odpeljali proti jezeru v notranjosti države, ki se je imenovalo Tekapo. Tukaj smo spali v šotoru, ki mu je moja sestra Leni rekla, da je videti kot španski veterc. Po ogledu vasice in nekaj urni vožnji proti jugu, smo prispeli do naslednjega jezera, ki se je imenovalo Wanaka. Tukaj

smo si ogledali hišo iluzij. Naslednji dan smo se odpravili v mesto Queenstown, vendar smo se na poti še ustavili v starem rudniku zlata, kjer smo preizkusili našo srečo v iskanju zlata z izpiranjem kamnov.

Jezero Wanaka, Nova Zelandija

"Španski veterc", jezero po

Tekapo

Meni se je posrečilo najti majhen košček, ki sem ga lahko odnesla s seboj domov za spomin. V mestu Queenstown smo se peljali z najbolj strmo gondolo na južni polobli peljali 450 metrov visoko. Razgled na mesto in jezero je bil čudovit. Na vrhu so imeli tudi posebne avtomobilčke, s katerimi si se lahko peljal nekaj sto metrov po vijugasti progi. Naše bivanje na Novi Zelandiji se je po 5 dneh bližalo h koncu, zadnji 6. dan pa smo si še ogledali mesto Oamaru na vzhodni obali, kjer imajo kolonijo najmanjših modrih pingvinov na svetu, ki zrastejo največ 30 cm. Odšli smo si ogledat njihov večerni prihod iz morja na obalo, kjer imajo svoja gnezda. Bili so zelo prikupni.

Po večernem letu v Sydney in nočitvi v hotelu smo se naslednji, zadnji dan našega potovanja, zjutraj odpravili še v znameniti akvarij v mestnem predelu Sydney Harbour. Tam smo videli ogromne skate, hranjenje morskih psov in morske krave.

Popoldne smo se počasi odpravili proti letališču in se zvečer odpravili na dolgo, 27-urno pot domov. Domov smo se vrnili po 3 tednih, 11. marca. Na potovanju smo se imeli čudovito.

Akvarij Sealife v Sydneyju

VODA V STARIH ČASIH:

V starih časih je bilo čiste pitne vode približno 3-4- krat več kot danes. Voda v potokih ali rečicah je bila tako čista, da so jo lahko pili.

Na podeželju ni bilo vodovoda, zato so črpali vodo iz vodnjaka. Ljudje so morali kopati zelo globoke vodnjake, da so prišli do nahajališča pitne vode. Velike reke niso bile tako močno onesnažene z industrijskimi odpadki kot danes.

Za zalivanje, pranje in pomivanje so tam, kjer je voda primanjkovala, zbirali deževnico v sode ali plastične zabojnike.

Ana Škaraj 4.b

EKO dan ni zaman – učenci 3. b pri izvedbi čistilne akcije.

Pesmi v nekoliko drugačni obliki

SONČNA
OČALA

SONČNA OČALA
OČALA SO ZATO, DA SONCENE SJE TI VOKO
NO OČALA IMAJO KO-REČEM BESEDO
STEKLO TER OČALA MI
NOGRODJE ZADISIJO
NO PLASTIČNO DA PISČANJE
DAJ VEMO NA BODALJA
PRAVA POKRIVALA SONČNA OČALA

Tilen Franc, 5.b

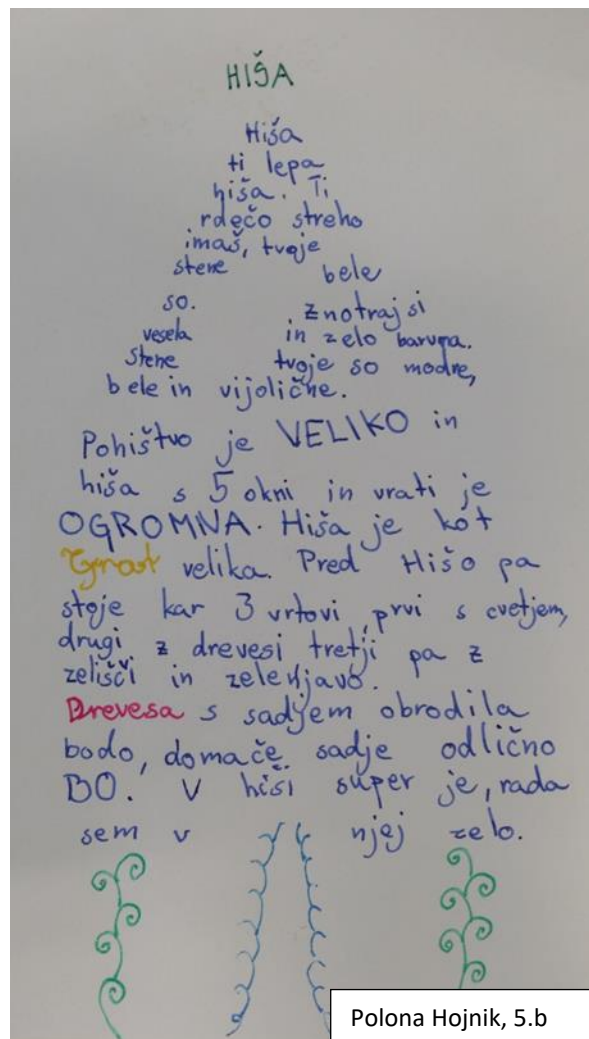

Lili Posavec, 3.b

Laura Dubravica, 3.b

Polona Hojnik, 5.b

Vito Bejat Krajnc, 3.b

NORI ŽIVALSKI VRT

V norem živalskem vrtu smo
in se zabavamo.
Saj opica po klavirju igra
in slon misli, da je nosečnica.
Tudi miš vzganja norčije,
saj pivo pije
in želva se krohota,
saj medved dva nosa ima.
Ptički mačke izvalijo
in čebele tačke dobijo.
Tu dogaja se še marsikaj,
saj zabava je raj.

KAJ ČE BI?

Kaj če bi ljudje imeli glavo na trupu?
Kako bi izgledalo?
Kaj če zajci ne bi imeli nog?
Kako bi skakali?
Kaj če ara ne bi imela kljuna?
Kako bi ponavljala besede?
Kaj če bi žoga imela noge?
Kako bi igrali nogomet?
Kaj če bi jabolka imela oči?
Kako bi jih jedli?
K sreči, da to ni res.
Zato hvala, narava, da si prijateljica prava.
Ker, kaj če je ne bi bilo?

Adriana Grčar, 5. b

ZDRAVILEN DAN

Nekoč, v deželi sladkarij, so bomboni videli nekaj čudovitega.

Niso vedeli kaj je to, kar jih je tako pritegnilo k pogledu nanj. Začeli so ga dobro opazovati. Eden od bombonov se ga je dotaknil in čutil je veselje in ljubezen. Odpeljali so ga k bolnemu bombonu in takoj je ozdravel. Začeli so ga uporabljati kot zdravilo. Nekega dne ga je znanstvenik raziskal. Ugotovil je, da je to nekaj drugega kot le zdravilo. Ni vedel točno kaj je, ampak se mu je malo »svitalo«, kaj bi lahko bilo. Na koncu je ugotovil, kaj je. Bil je lep dan.

Raziskal in ugotovil je, da je lahko vsak dan zdravilen dan.

Timi Korošec, 5. c

SREČA

Vreča je polna iskrivih želja,
zaželi si tisto, ki srečo ti da.

Sreča je, če se smejiš z družino,
potem pa s prijatelji žuraš na fino.

Sreča je tudi, ko gobe nabiraš,
potem pa jih v gobovi juhi uživaš.

Sreča je, če se s psičko igraš,
kasneje pa na svojo kitaro brenkaš.

Največja sreča pa je v radosti, med nami,
saj veliko prijateljstva stkemo si sami.

Kadar srečo deliš,
jo na koncu vedno dobiš.

Ema Lubanjšek, Maruša Haas, 5. C

Tara Perdija, 5. C

Maja Avgustinovič, 3.b

Špela Zupan Kapš, 5.C

Anej Zupan, 5. C

Maj Ribič, 5. C

ŠIVANJE V 5. RAZREDU

Moja razmišljanja:

Šivanje je super, saj je zabavno, me pomirja in s tem razvijam dodatne spretnosti. Vesela sem, da šivamo v šoli.

Tara, 5. C

Šivanje je enako kot branje, me pomirja in veseli. Če se kje kaj razpara, brez težav popraviš, ponovno zašiješ.

Elena, 5.c

Pri šivanju se v družini pogovarjamo in si dajemo nasvete. Šivanje me spočije. Sijajno je, da to znam, saj bom mogoče kdaj kaj šivala tudi svojim prijateljem in sorodnikom.

Lana Štern, 5. C

d Černej 3d

Bia ...

CICIČUDO
REKA

Mara
Zupan

Uid S.

Daniela Juric 3d

UB ... 3d

BESEDNI BINOM, 1. C RAZRED

URA IN RIBA

URA JE PADLA V VODO IN RIBA JO JE POŽRLA. IN OD ZDAJ NAPREJ VSE RIBE TIKTAKAJO.

MATIJA BRATUŠA, 1. C

SLON IN DEŽNIK

DEŽNIK LAHKO IMAMO PRI SEBI, ČE DEŽUJE. DEŽEK PADA NA SLONA IN JE MOKER, KER NIMA DEŽNIKA. IN DEŽEK MU PRILETI V RILEC, ZATO BO IMEL V RILCU POLNO VODE.

KEVIN LORENČIČ MIŠKO, 1. C

ČEBELA IN GOBA

ČEBELA JE VIDELA GOBO IN JO POJEDLA. IN TAKO NI PRIŠLA V ČEBELNJAK, KER JE BILA PREDEBELA.

ŽAK ŠTEFOK, 1. C

LJUBEZENSKO PISMO

PISMO JE LEŽALO NA TLEH IN DEČEK JE PISMO POBRAL IN GA ODNESEL V HIŠO. PISMO JE DAL V PREDAL IN NIKOLI NI IZVEDEL, KOMU JE VŠEČ.

ANA KOŽELJ, 1. C

VTISI PLAVALNEGA TEČAJA DRUGOŠOLCEV PODRUŽNIČNE ŠOLE

Na plavalni tečaj smo se velikokrat peljali z dvonadstropnim avtobusom. Na tečaju sem se naučil veliko novega. Dobil sem bronastega delfinčka.

MATIJA BRAČKO

Zelo rad sem obiskoval plavalni tečaj. Rad plavam s plavalnimi očali in se potapljam. Najbolj všeč mi je bilo ob koncu tečaja, ko smo imeli prosto plavanje. Še bi šel.

LUKAS DOVNIK

Obiskujem drugi razred. Imeli smo plavalni tečaj. Na plavalni tečaj smo se vozili z avtobusom. Učili smo se plavati. Ob koncu ure smo skakali. Tečaj je trajal dva tedna. Dobil sem modrega delfinčka.

BOR TRPIN

Na plavalni tečaj smo se odpeljali z dvonadstropnim avtobusom. sedel sem z Valom. Vozili smo se pol ure. Videli smo progo za kolesa. Plavalni tečaj smo imeli v Rušah. Najboljše mi je bilo, ko smo plavali kravl. Dobil sem srebrnega delfinčka.

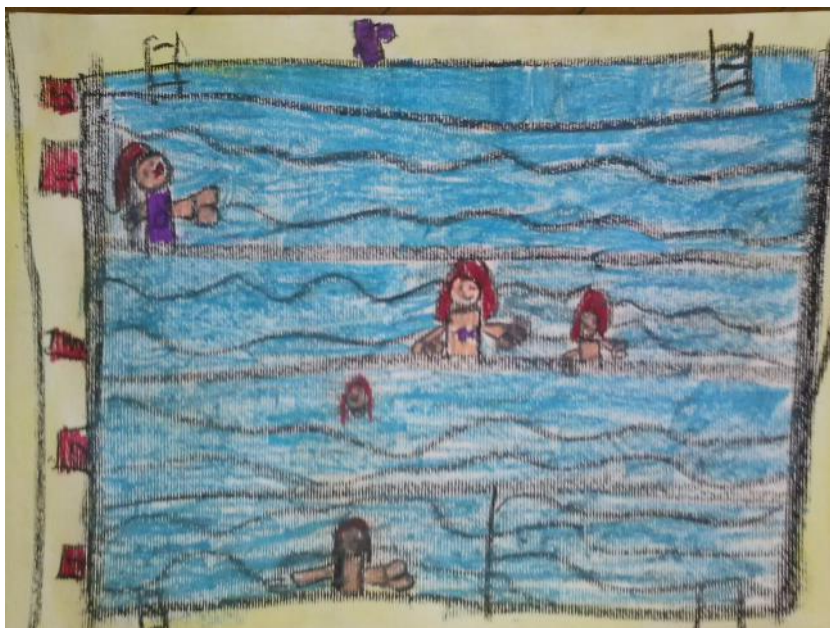
MARK VUJINIČ

Pripeljali smo se v Ruše. Nato smo izstopili in se postavili v kolono. Vstopili smo v kopališče. Preoblekli smo se v kopalke in vzeli brisače. Nato smo plavali žabico in kravl. Po plavanju smo si posušili lase in odšli na avtobus.

JONA RADIVOJ TRINKO

Odpeljali smo se v Ruše. Vsi smo doplavali. Bilo je lepo.

LAN KOROŠEC

bro

Z avtobusom smo se odpeljali v Ruše. V kopališču smo se preoblekli. Nato smo odšli vsak k svojemu učitelju. Učitelji so nam pokazali vaje. Ob koncu dneva smo šli v topel bazen. Lačni smo se odpeljali nazaj v šolo.

VAL ROJKO

Z avtobusom smo se odpeljali na plavalni tečaj. Začeli smo s telovadbo. Učiteljice so nam povedale, da gremo pod tuš. Nato smo odšli v bazen. Preplavalni smo sedem dolžin. Imeli smo se odlično. Z Borom sva na poti nazaj zaspala.

JANEZ ČERNE

Peljali smo se v Ruše. Na plavalnem tečaju smo plavali žabico. Imela sem se lepo. Dobila sem bronastega delfina.

NIKA DUDEK

Na plavalni tečaj smo se vozili z avtobusom. Videli smo progo za kolesa. Na tečaju smo se učili plavati. Ko je bila ura 12.20, smo šli v mali topli bazenček. Ob koncu plavalnega tečaja sem dobil srebrnega delfinčka.

VID BRATUŠA

Pred enim tednom smo imeli plavalni tečaj. Do Ruš smo se peljali z dvonadstropnim avtobusom. Ko smo prišli v kopališče, smo se preoblekli in začeli plavati. Pred kopališčem smo videli skate park.

ROK MALI

Z avtobusom smo se peljali v Ruše. Pred kopališčem sem videl progo za kolesa. V kopališču smo se stuširali, potelovadili in začeli plavati žabico. Tudi igrali smo se v malem bazenu.

NEJC JAKOB

HIŠICA

Nekega dne se je Miha odločil, da bo naredil ptičjo hišico. Pripravil si je material in začel izdelovati hiško. Pri sestavljanju je uporabil kladivo in izvijač. Pobarval jo je z rjavo barvo. Nato je poiskal primerno drevo zanjo, jo obesil in napolnil s hrano. Ptice so priletele in začele zobati hrano. Kmalu so vse pojedle in veselo žvrgolele.

ROK MALI, 2. C

UMAZAN ŽAN

Nekega popoldneva se je Žan igral ob travniku. Spotaknil se je na kamnu in padel v blato. Odšel je domov in se slekel. Sedel je v kad in se namilil. Ko se je umil, se je obrisal z novo brisačo. Vstopila je mama in mu povedala, da se mora lepo urediti, saj babica praznuje 61. rojstni dan. Ko se je oblekel, je s seboj vzela svojo najljubšo igračo. Na rojstnem dnevu se je zelo zabaval. Babici je bilo všeč, ker je na zabavo prišel njen vnuk.

VID BRATUŠA, 2. C

SNEŽENI DAN

Nekega dne je snežilo. Jaka se je oblekel in odšel na hrib. Bil je zelo vznemirjen. Sedel je na sani. Malo se je bal strmine, a vseeno se je spustil po hribu. Bil mu je všeč, zato se je spet povzpел na hrib in se spustil.

VAL ROJKO, 3. C

SNEŽNE SANI

Nekega dne je Ana prosila mamico, če se lahko gre sankat. Oblekla se je in vzela sani. Odšla je na hrib in se spustila z vrha. Kmalu je odšla domov in pospravila sani.

LAN KOROŠEC, 2. C

NEZGODA

Nekega dne se je Tomaž peljal s kolesom. Bil je tako hiter, da je prehitel psa. Zaradi prevelike hitrosti ni videl kamna na cesti in ga je zadel. Padel je in zvil kolo. Močno se je udaril v nogi. Od bolečine je zajokal in odšepal domov. Mama mu je pogledala kolena in ga potolažila. Na kolenu mu je dala obkladke in nalepila obliža.

MATIJA BRAČKO, 2. C

KRATKA ZGOBICA

Nekega zimskega jutra se je Jure zbudil in pogledal skozi okno. Zunaj je zelo snežilo. Oblekel se je in stekel ven. Zagledal je Evo, ki je gradila snežaka. Povedala mu je, da je snežaku ime Mraz. Nato je Jure povabil Evo na čajanko. Eva je občudovala Juretovo lepo kapo, Jure pa Evin lep šal. Jure je odšel po igro Risk in premagal Evo.

MARK VUJINIČ. 2. C

LE KDO JE NE POZNA?

PIKO SO NASLIKALI UČENCI 2. C RAZREDA.

Pozdravljeni!

Sem Pia Hriberšek, obiskujem 3. d razred in živim na Pohorju. Stara sem 9 let. Rojena sem 28. 3. 2008. Moja najljubša barva je turkizna. Moja najljubša žival je muca.

Zelo rada pomagam reševati okolje. Napisala sem članke, ker bi rada pomagala zaščititi naše okolje. Oblikovala in natipkala sem jih sama, le natisniti mi je pomagala mami. Skupaj sva liste tudi zvili v tulce in jih povezali. Do sosedov sem šla peš. Zahvalili so se mi, jih pogledali in prebrali.

Upam, da bo članek prispeval k večji ozaveščenosti.

SOS

POMAGAJTE VAROVATI NAŠE OKOLJE!

1. UPORABNOST STVARI

Ogromno že uporabljenih stvari je lahko še uporabnih, kot na primer plastične platenke. Ko greste v službo, če boste žejni, samo vzamete platenko, noter vlijete vodo in že imate prenosno platenko. Isto je pri nakupovanju jajc. Če imate doma kokoši, samo vzamete karton od jajc in že jih lahko odnesete sosedu. Tako so lahko tudi druge stvari uporabne.

2. ELEKTRIKA

Uporabljajte manj elektrike! Tudi prekomerna poraba električne energije je škodljiva za naše okolje. Ko je sončen dan je bolje uporabljati sončno svetlobo. To bi bilo bolje za vse nas. Ne samo za nas, ampak tudi za vsa živa bitja v naši okolici.

3. VODA

Voda je vir našega življenja. Zato moramo varčevati z njo kar se da. Ko si gremo na primer umiti roke, se moramo po svojih najboljših močeh potruditi, da vode prihranimo čim več. Tako bi bilo bolje za nas in za vsa živa bitja v naši okolici. Za zalivanje vaših rastlin in vrtov lahko uporabite deževnico.

UPAM, DA BOSTE OSTALI ZELENi.

ZELENA JE OKOLJU ZAŽELENA!

3.D

Marcia Gomez 3d

Maria 5.20

3. d

Vid Černeci 3d

Biš Hribovšč

Mira Rupar

Vid S.

San Sabotnik 3d

Daniela Jurič

3. d

3. d

Štěpánka Holcová 3

3. d. Miroslav Černý

Štěpánka Holcová 3

DASA VOULČEK, 3.0

Štěpánka Holcová 3

Vid Černec 3d

Bia Križevič

...

Mara Rupar

Vid S.

...

...

Daniela Jurič 3d

...

Vid S.

3d Maja Černec

Fiva Sorak 3d

...

Epela Polanec 3

Daniela Jurič

V petek, 26. 5. 2017, smo poslikali cesto pri šoli. Midve sva naslikali veliko sonce. Ostali so slikali drevesa, ptičke, hiše, številke in črke. Slikali smo dve šolski uri. Ko smo končali, smo šli nazaj v šolo.

Lea in Nika iz 3. d

MOŽGANČKANJE

Tudi tako bi lahko poimenovali urice, ko pri krožku za razmišljanje ali pa kar tako damo domišljiji prosto pot, včasih pa težavo spremenimo v izziv in za čuda ugotovimo, da je problem lahko tudi odskočna deska za novo priložnost, če jo pogledamo z drugega zornega kota...

**Malo za šalo in malo zares
so učenci razmišljali, *kako bi bilo, če bi imeli tri roke?***

Pozitivni odzivi bi lahko bili:

Lahko bi držali ali zlagali več stvari naenkrat. Imeli bi več mišic, boljše bi plezali in hitreje plavali. Hitreje bi okrasili božično drevo. V peresnico bi naenkrat pospravili več barvic in več psov bi držali na povodcih. Istočasno bi lahko božali tri mačke in na trnek ribiške palice dali več črvov. Pisali bi z več rokami in hitreje barvali. Hitro bi tipkali na računalnik in telefon ter lažje igrali na tablico. Hitreje bi naredili sendvič in pri malici bi reditelji naenkrat odnesli več stvari. Dojenčki in mamice bi imeli več objemov in mama bi dojenčka hitreje previla ...

Kaj pa negativni?

Pri vožnji s kolesom in pri teku bi te tretja roka ovirala in bil bi bolj neroden. Spodnji odboj pri odbojki bi težje servirali. Pri pretepu bi lahko dobil več udarcev in več poškodb. Roke bi se včasih zavozlale in pri umivanju bi tekoče milo moral 3krat stisniti. Majica bi imela tri rokave, zato bi bila dražja. Na kateri dve roki pa bi dali šolsko torbo, ki ima samo 2 naramnici? Nohte bi si strigli dalj časa in ženske bi za lakiranje porabile več laka. Če bi vsaka roka delala svoje opravilo, bi se lahko prej zmotili.

Bilo bi tudi zanimivo:

Možno, da bi se te prestrašili in mislili, da si z drugega planeta. Tri roke bi nam pomagale pri računanju. Prodali bi več laka za nohte.. Voditelj kviza ne bi potreboval pomočnika. Že pred rojstvom bi na ultrazvoku zdravnik videl tri roke.

Tako pa so o nadaljevanju in posledicah razmišljali otroci pri krožku:

Kaj bi se zgodilo, če bi zakon dopuščal, da otrokom ne bi bilo treba hoditi v šolo, če bi se tako odločili sredi šolanja?

- Najprej bi bili zelo srečni. Igrali bi se, risali, telovadili, obiskovali prijatelje, ki tudi niso v šoli, gledali televizijo in igrali igrice na tablici. Veselili bi se, nekateri tudi dolgočasili. Ne bi se kregali s sošolci, ne bi se jim bilo treba učiti in tudi ne razmišljati.
- Čez kakšno leto bi postajali žalostni zaradi redkejšega druženja s prijatelji. Ne bi se srečali z Božičkom v šoli in ne bi dobili daril. Ne bi znali pravilno držati pisala in žlice. Ne bi znali mnogih stvari, ki se jih učenci učijo v šoli. Bi pa starši prihranili denar.
- Če bi se čez 15 let odločili za šolanje, bi imeli slabo predznanje. Zato bi težko sodelovali pri pouku in bi se dolgočasili.
- Čez 25 let bi lahko šli v šolo za odrasle. Če se ne bi izobrazili, bi težko dobili partnerja in svojim otrokom ne bi mogli kupili igračk, ker ne bi imeli dovolj denarja.

Kaj pa ocene?

Ali je slaba ocena lahko za kaj tudi dobra?

Ali v slabi oceni lahko vidimo tudi kaj pozitivnega?

Torej, predmet razmišljanja je **slaba ocena**.

Ni dosti **pozitivnega**. Je znak, da se moraš snov bolj naučiti in se naslednjič bolj potruditi. Pove ti, katera snov ti gre slabše. Še sreča, da jo lahko izboljšaš.

Slaba ocena prinese tudi **nevšečnosti**. Navadno nisi zadovoljen z njo in si žalosten. Žalostni so tudi starši. Primerjajo te s starejšim bratom ali sestro. Včasih te kregajo ali tepejo in rečejo, da si t..... Jočeš se in strah te je. Eni pravijo, da nočejo iti domov. Dobiš kazen. Lahko vpliva na tvojo končno oceno.

Ali je slaba ocena **zanimiva**?

Ja, mogoče si do sedaj dobil same dobre ocene, sedaj pa naenkrat slaba ocena. Mogoče si mislil, da je test lahek. Pri naslednjem boš mogoče pisal najboljše. Brez dela ni znanja in brez znanja ni dela. Zanimivo, a 3, 4 in 5 so dobre ocene. Redko dobiš same petke. Zanimivo je tudi to, da si sploh dobil slabo oceno. Ocene so lahko tudi nasilne. Tudi za grdo pisanje lahko dobiš slabšo oceno. Nekaterim je slaba ocena 4. Nekaterim 3 ali 2. Nekateri so boljši pri MAT, drugi pri SLJ. Moraš se učiti, da te bodo sprejeli v službo. Sam se odločaš, ali boš sedel na mehkem kavču ali na trdem stolu. Naenkrat se začneš bolj učiti. Zanimivo, da so te za slabo oceno včasih starši kregali, potem pa ne več. O ocenah dobiš več predstav.

O slabi oceni so razmišljali učenci 3. d..

In si želeli, da bi jih bilo čim manj.

V UČILNICI NA PROSTEM JE PRAV ZANIMIVO

Učenci 3. d so se v učilnici pred šolo prav prijetno počutili.

KAJ SO SE NAUČILI? KAJ SO UGOTOVILI?

PRI IZDELOVANJU IN SPUŠČANJU PAPIRNATIH LETAL.

- Če lažje vržeš, poleti dalje.
- Naučila sem se, kako narediti letalo.
- Da moraš previdno prepogibati in potem lepše leti.
- Da je odvisno tudi od vetra.
- Moraš biti natančen in če proti vetru vržeš, ti prileti nazaj.
- Da moraš biti natančen.
- Da je veter muhast.
- Da ne smem tako močno metati.
- Kako se letalo izdelava in spušča.

PRI OPAZOVANJU GIBANJA ŽOGE OB VODENJU Z ROKO, NOGO IN LOPARJEM

- Kako se vodi žogo.
- Zdi se ti lahko, ampak je težko.
- Moraš biti previden, ko udariš žogico.
- Biti moraš natančen.
- Biti moram pozorna, kam merim.
- Ne smem tako visoko metati.
- Naučil sem se igrati badminton.
- Kako se podaja z loparjem.
- Ni tako lahko kot se zdi!
- Lopar tudi moraš premikati, če hočeš, da gre žogica v drugo stran.

PRI PRELIVANJU TEKOČINE

- Z vodo moraš biti previden.
- Da so ene posode večje, druge manjše.
- Če se poliješ, si moker in te zebe.
- Koliko kozarčkov gre v litrsko posodo.
- Moraš biti previden, da se ne poliješ.
- Da je 10 dl 1 liter..
- Da so nižje in debelejšje plastenke večje od ozkih in visokih.
- Koliko decilitrov rabiš, da nastane liter..

PRI IZVEDBI POSKUSA

- Vulkan nastane, če zmešaš sodo bikarbono in kis.
- Če zmešaš sodo bikarbono in kis, nastane pena.
- Če oboje zmešaš, izbruhne .
- Super!
- Soda bikarbona in kis eksplodirata.
- Vsega več daš, dalj časa bruha.
- Paziti moram, da ne nalijem preveč.
- Če daš veliko sode bikarbone in kisa, vulkan več bruha.
- Ne smeš dati več kisa in sode bikarbone, ker ne bo ostalo za druge sošolce.

PRI MALICI NA PROSTEM

- Bolj uživaš, ko ješ zunaj.
- Če ješ zunaj, ti ni vroče, ker ti veter piha.
- Jedlo jih je lahko samo 5 naenkrat.
- Tudi zunaj je treba kulturno jesti.
- Zunaj je pri malici zanimivo.
- Bolj uživaš, če ješ kulturno.
- Da se ne govori, ko jemo.
- Da je boljše, če jemo kulturno.
- Vse sem že vedela.

VODA

Voda je dobra za laboda in za gospoda,
če je ni, pa je velika škoda.

Za nekatere je voda moda,
nekateri pa samo rečejo voda
in pred njimi se pokažeta
dva vode polna soda.

Tadej Jurančič, 4. c

VILA

Nekega dne se je rodila dojenčica. Vile se rodijo na prav čuden način. Potem, ko zacveti nova roža, nastane novo življenje. Tej vili je bilo ime Sabina. Imela je čudovite rjave lase in ostale vile so se ji čudile, imele so jo rade kot sestro.

Čez deset let je prišel nek deček, ki ni vedel, da so to vile. Sabino je takoj, ko jo je zagledal, vzljubil. Malo je skakala sem pa tja, sem pa tja, deček je kar hodil za njo. Vprašal jo je, kako ji je ime. Nato so ga vile povabile na večerjo. Malo so klepetali, se smejali, ... Šele takrat je mala vila odgovorila, da ji je ime Sabina. Po večerji se je deček poslovil in Sabini rekel, da mu je ime Janez in da se še mogoče kdaj vidita.

Minilo je eno leto. Janez je ponovno prišel in Sabina mu je povedala vse o vilah in tudi to, da ne sme ljubiti in se ne ženiti. Stkala je načrt in Janezu rekla, da naj se ponjo vrne čez deset let.

Minilo je deset let. Janez je prišel in skupaj sta pobegnili. Po nekaj letih sta se poročila in dobila otroka, deklico, ki ji je bilo ime Lia. Ostale vile so ju še vedno iskale, da bi jima končale življenje. Potem pa so videle, da imata otroka z lepimi rjavimi lasmi in očmi. Lio so ugrabile.

Minilo je osemnajst let in vila je izvedela vse o vilah. Dejala je, da kdo pa nam preprečuje, da se ne smemo ljubiti in možiti. Tudi vile niso poznale odgovora na to vprašanje, kdo nam to preprečuje. Lii so pokazale, kje so njeni starši. Lia je ob srečanju s starši objela svojo mater, potem so se vse vile poročile in se zaljubile. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Aneja Gajšek, 4. c

VILA

Nekaj se je zasvetilo. Dečka je premagala radovednost, odšel je k potoku. Malo preveč se je nagnil naprej in padel je v vodo. Čez pol ure se je prebudil iz nezavesti in ugotovil, da tudi pod vodo lahko diha, še boljše kot na zraku.

Trudil se je priti na površje, vendar ni zmožel. Bil je ujet pod vodo. Kmalu je zagledal dve kraljestvi. Bili sta druga od druge oddaljeni sto metrov. Na vsaki strani je bilo veliko stražarjev, ki so se grdo držali. Stopil je k črnemu in takoj so ga napotili v stran. Poskusil je še pri belem. Tam so ga lepo sprejeli in povabili h kraljici. Vprašala ga je, kako se je znašel tukaj, da se sploh ničesar ne spomni. Nekaj dni so bili z njim zelo prijazni, potem so mu pokazali pot nazaj ven. Niso ga peljali do konca poti in ponovno se je izgubil. Prišel je nazaj in se malo sprehajal. Ujelo ga je črno kraljestvo in zaprli so ga.

Nato je v vodo padla še njegova sestra, še njej se je pripetila enaka nesreča. Nato sta se bratec in sestra našla. Oba sta se prepoznala, skupaj sta izrinila štiri opeke in ušla. S težavo sta prišla na podstrešje in zagledala zaskrbljena starša, ki sta ju iskala .

Po tihoma sta se jima priplazila izza hrbta in ju prestrašila. Vprašala sta ju, kje sta se potepala. Bratec in sestra sta kot ponavadi zadržala skrivnost samo zase in o vilah nista nikomur povedala.

Simon Sobočan, 4. c

